

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 18. januarja 2024*

Kazalo

Pravni okvir	4
Skupni ukrep 2008/124	4
Uredba (ES) št. 593/2008	4
Dejansko stanje	5
Postopek pred Splošnim sodiščem in Sodiščem ter izpodbijana sodba	6
Predlogi strank pred Sodiščem	7
Pritožba	8
Dopustnost pritožbe	8
Trditve strank	8
Presoja Sodišča	9
Prvi pritožbeni razlog	9
Trditve strank	9
Presoja Sodišča	10
Prvi del četrtega pritožbenega razloga	12
Trditve strank	12
Presoja Sodišča	13
Tretji pritožbeni razlog	14
Prvi del tretjega pritožbenega razloga	14

* Jezik postopka: francoščina.

– Trditve strank	14
– Presoja Sodišča	15
Drugi del tretjega pritožbenega razloga	16
– Trditve strank	16
– Presoja Sodišča	17
Tretji del tretjega pritožbenega razloga	18
– Trditve strank	18
– Presoja Sodišča	20
Drugi in tretji očitek iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga	26
– Trditve strank	26
– Presoja Sodišča	28
Peti del tretjega pritožbenega razloga	32
– Trditve strank	32
– Presoja Sodišča	32
Šesti del tretjega pritožbenega razloga	34
– Trditve strank	34
– Presoja Sodišča	34
Drugi pritožbeni razlog in prvi očitek iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga	34
Trditve strank	34
Presoja Sodišča	35
Drugi del četrtega pritožbenega razloga	38
Trditve strank	38
Presoja Sodišča	38
Peti pritožbeni razlog	41
Trditve strank	41
Presoja Sodišča	42
Peti pritožbeni razlog	42

Trditve strank	42
Presoja Sodišča	42
Stroški	43

„Pritožba – Arbitražna klavzula – Osebe mednarodnih misij Evropske unije – Zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas – Predlog za preoblikovanje vseh pogodbenih razmerij v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas – Odškodninski zahtevek zaradi nezakonite odpovedi pogodbe o zaposlitvi – Odškodninska tožba – Načelo prepovedi diskriminacije – Načelo *ne ultra petita* – Obveznost obrazložitve – Izkrivljanje nacionalnega prava – Stroški“

V zadevi C-46/22 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 20. januarja 2022,

Liam Jenkinson, stanujoč v Killarneyju (Irska), ki ga zastopa N. de Montigny, avocate,

tožeča stranka,

druge stranke v postopku so

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo M. Bauer, J. Rurarz in A. Vitro, agenti,

Evropska komisija, ki so jo sprva zastopali D. Bianchi, G. Gattinara in B. Mongin, agenti, nato pa D. Bianchi, G. Gattinara in L. Hohenecker, agenti,

Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), ki jo zastopajo S. Marquardt, E. Orgován in R. Spac, agenti,

Eulex Kosovo, ki jo zastopata E. Raoult, avocate, in N. Reilly, barrister,

tožene stranke v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, L. Bay Larsen (poročevalec), podpredsednik Sodišča, T. von Danwitz, A. Kumin, sodnika, in I. Ziemele, sodnica,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodna tajnica: M. Krausenböck, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. marca 2023,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 17. maja 2023

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Liam Jenkinson s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 10. novembra 2021, Jenkinson/Svet in drugi (T-602/15 RENV, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2021:764), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo, ki vsebuje, prvič, predlog na podlagi člena 272 PDEU, naj se, na eni strani, vse pogodbe o zaposlitvi pritožnika preoblikujejo v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in, na drugi strani, naj se mu izplača odškodnina za pogodbeno škodo, ki naj bi mu nastala, ter drugič, predloga na podlagi členov 268 in 340 PDEU za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Sveta Evropske unije, Evropske komisije in Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD), in sicer za misijo Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu iz člena 1 Skupnega ukrepa Sveta 2008/124/SZVP z dne 4. februarja 2008 o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu (EULEX KOSOVO) (UL 2008, L 42, str. 92) (v nadaljevanju: misija Eulex Kosovo).

Pravni okvir

Skupni ukrep 2008/124

- 2 Člen 9(3) Skupnega ukrepa 2008/124 določa:
„EULEX KOSOVO lahko po potrebi pogodbeno zaposluje tudi mednarodno in lokalno osebje.“
- 3 Člen 10(3) tega skupnega ukrepa določa:
„Pogoji zaposlitve ter pravice in obveznosti za mednarodno in lokalno civilno osebje so opredeljeni v pogodbi med vodjo misije in članom osebja.“

Uredba (ES) št. 593/2008

- 4 Člen 3(5) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeni obligacijski razmerja (Rim I) (UL 2008, L 177, str. 6, v nadaljevanju: Uredba Rim I) določa:
„Obstoj in veljavnost dogovora pogodbenih strank o izbiri prava se presoja v skladu z določbami členov 10, 11 in 13.“
- 5 Člen 8 te uredbe določa:
„1. Za individualne pogodbe o zaposlitvi se uporablja pravo, ki ga v skladu s členom 3 izbereta pogodbeni stranki. Vendar pa taka izbira prava delavca ne sme prikrajšati za zaščito, ki mu jo zagotavljajo določbe, od katerih ni dovoljeno odstopati z dogovorom, po pravu, ki bi se uporabljalo v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena, če pogodbeni stranki ne bi bili izbrali drugega prava.
2. Če pogodbeni stranki nista izbrali prava, ki naj se uporablja za individualno pogodbo o zaposlitvi, se za pogodbo uporablja pravo države, v kateri oziroma iz katere delavec v izpolnjevanju pogodbe običajno opravlja svoje delo. Če delavec začasno opravlja delo v drugi državi, se ne šteje, da se je država, v kateri običajno opravlja delo, spremenila.“

3. Če prava, ki naj se uporablja, ni mogoče določiti v skladu z odstavkom 2, se za pogodbo uporablja pravo države, v kateri se nahaja poslovna enota, ki je delavca zaposlila.
4. Kadar iz vseh okoliščin izhaja, da je pogodba v tesnejši zvezi z drugo državo kot z državo iz odstavka 2 ali 3, se uporablja pravo te druge države.“
- 6 Člen 9(1) in (2) navedene uredbe določa:
- „1. Prevladujoče obvezne določbe so določbe, katerih upoštevanje je po mnenju države bistvenega pomena za zaščito njenih javnih interesov, kot je na primer njena politična, socialna ali gospodarska ureditev, in sicer do take mere, da se te določbe uporabljajo za vse primere, ki sodijo na njihovo področje uporabe, ne glede na to, katero pravo se sicer uporablja za pogodbo na podlagi te uredbe.
2. Nobena določba te uredbe ne omejuje uporabe prevladujočih obveznih določb prava države sodišča, pred katerim poteka postopek.“
- 7 Člen 10 iste uredbe določa:
- „1. Obstoj in veljavnost pogodbe ali obstoj in veljavnost pogodbenih določil se presoja po pravu, ki bi se uporabljalo po tej uredbi, če bi bila pogodba ali pogodbeni določila veljavna.
2. Vseeno se lahko pogodbeni stranka, kadar zatrjuje, da ni soglašala, sklicuje na pravo države, v kateri ima običajno prebivališče, če je iz okoliščin mogoče sklepati, da učinka njenega ravnanja ni primerno presojati po pravu iz odstavka 1.“
- 8 Člen 11(1) Uredbe Rim I določa:
- „Pogodba, sklenjena med osebami, ki so ali katerih zastopniki so ob sklenitvi pogodbe v isti državi, je formalno veljavna, če zadosti obličnostnim zahtevam po pravu, ki se v skladu s to uredbo uporablja za samo vsebino pogodbe, ali obličnostnim zahtevam po pravu države, v kateri je pogodba sklenjena.“
- 9 Člen 13 te uredbe določa:
- „V primeru pogodbe, sklenjene med osebama, ki se nahajata v isti državi, se lahko fizična oseba, ki bi bila pravno in poslovno sposobna po pravu te države, sklicuje na svojo pravno in poslovno nesposobnost na podlagi prava druge države samo, če je druga pogodbeni stranka v trenutku sklenitve pogodbe vedela za njeno nesposobnost oziroma tega ni vedela zaradi malomarnosti.“

Dejansko stanje

- 10 Dejansko stanje spora je predstavljeno v točkah od 1 do 5 izpodbijane sodbe. Za potrebe tega postopka ga je mogoče povzeti, kot sledi.
- 11 L. Jenkinson, irski državljani, je bil najprej od 20. avgusta 1994 do 5. junija 2002 na podlagi različnih zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas zaposlen pri Nadzorni misiji Evropske unije v Jugoslaviji (v nadaljevanju: misija EUMM).

- 12 Nato je bil od 17. junija 2002 do 31. decembra 2009 v okviru različnih zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas zaposlen pri Policijski misiji Evropske unije v Bosni in Hercegovini (v nadaljevanju: misija EUPM).
- 13 Nazadnje, L. Jenkinson je bil pri misiji Eulex Kosovo zaposlen od 5. aprila 2010 do 14. novembra 2014 na podlagi enajstih zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas (v nadaljevanju: enajst pogodb o zaposlitvi za določen čas), od katerih je bilo prvih devet pogodb sklenjenih z vodjo misije Eulex Kosovo, zadnji dve pa z misijo Eulex Kosovo.
- 14 Med tekom desete pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki je bila sklenjena za obdobje od 15. junija do 14. oktobra 2014, je bil L. Jenkinson z dopisom vodje misije Eulex Kosovo z dne 26. junija 2014 obveščen, da bo zaradi odločitve o prestrukturiranju misije Eulex Kosovo, ki so jo države članice sprejele 24. junija 2014, delovno mesto, na katerem je delal od svoje zaposlitve pri misiji, po 14. novembru 2014 ukinjeno in da zato njegova pogodba po tem datumu ne bo podaljšana.
- 15 Enajsta in zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas je bila med L. Jenkinsonom in misijo Eulex Kosovo sklenjena za obdobje od 15. oktobra do 14. novembra 2014 (v nadaljevanju: zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas).
- 16 Z izjemo zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas so vse pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki jih je L. Jenkinson sklenil v zvezi s svojimi dejavnostmi pri misiji Eulex Kosovo, vsebovale arbitražno klavzulo, ki je določala pristojnost belgijskih sodišč.
- 17 Zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas je v členu 21 vsebovala arbitražno klavzulo, ki je določala, da je na podlagi člena 272 PDEU za vse spore v zvezi s pogodbo pristojno sodišče Evropske unije.

Postopek pred Splošnim sodiščem in Sodiščem ter izpodbijana sodba

- 18 L. Jenkinson je 23. oktobra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo proti Svetu, Komisiji, ESZD in misiji Eulex Kosovo, s katero je Splošnemu sodišču predlagal, naj:
 - primarno, njegovo pogodbeno razmerje preoblikuje v „pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas“, ugotovi, da so tožene stranke na prvi stopnji kršile svoje pogodbene obveznosti, zlasti obveznost predhodnega obvestila pri odpovedi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, ugotovi, da je bila odpoved njegove pogodbe o zaposlitvi nezakonita, in navedenim strankam posledično naloži plačilo odškodnine za škodo, nastalo zaradi zlorabe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, kršitve obveznosti predhodnega obvestila o odpovedi pogodbe in nezakonite prekinitve pogodbe o zaposlitvi (v nadaljevanju: prvi tožbeni predlog);
 - primarno, ugotovi, da so ga Svet, Komisija in ESZD v obdobju zaposlitve pri mednarodnih misijah Unije, navedenih v točkah od 11 do 13 te sodbe, obravnavali diskriminatorno v zvezi z njegovo plačo, pokojninskimi pravicami in drugimi ugodnostmi, ugotovi, da bi bil moral biti pri enem izmed njih zaposlen kot začasni uslužbenec, in jim zato naloži plačilo odškodnine za škodo, ki mu je nastala zaradi tega (v nadaljevanju: drugi tožbeni predlog), in
 - podredno, toženim strankam na prvi stopnji naloži, naj mu na podlagi svoje nepogodbene odgovornosti plačajo odškodnino za škodo, ki mu je nastala zaradi kršitev njihovih obveznosti (v nadaljevanju: tretji tožbeni predlog).

- 19 Splošno sodišče se je s sklepom z dne 9. novembra 2016, Jenkinson/Svet in drugi (T-602/15, EU:T:2016:660), izreklo za očitno nepristojno za odločanje o prvem in drugem tožbenem predlogu, navedenima primarno, in je tretji tožbeni predlog zavrglo kot očitno nedopusten. Zato je tožbo v celoti zavrglo in je L. Jenkinsonu naložilo plačilo stroškov.
- 20 L. Jenkinson je 25. januarja 2017 v sodnem tajništvu Sodišča zoper ta sklep vložil pritožbo.
- 21 Sodišče je s sodbo z dne 5. julija 2018, Jenkinson/Svet in drugi (C-43/17 P, EU:C:2018:531), navedeni sklep razveljavilo, zadevo vrnilo Splošnemu sodišču v odločanje in pridržalo odločitev o stroških.
- 22 Z ločenima aktoma, ki sta ju v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila Komisija 31. oktobra 2018, Svet in ESZD pa 19. novembra 2018, so te stranke vložile ugovora nedopustnosti, v okviru katerih so med drugim trdile, da jim ni mogoče pripisati dejstev, odločb in morebitnih nepravilnosti, na katere se sklicuje pritožnik. Ta ugovora nedopustnosti sta bila s sklepom prvega senata Splošnega sodišča z dne 29. marca 2019 pridržana za končno odločbo.
- 23 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi razsodilo, da je treba prvi in drugi tožbeni predlog zavrniti kot neutemeljena ter da je treba tretji tožbeni predlog zavreči kot očitno nedopusten, tako da je treba tožbo v celoti zavrniti, ne da bi bilo treba odločiti o navedenih ugovorih nedopustnosti.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 24 L. Jenkinson s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - odloči v zadevi;
 - podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v odločanje in
 - toženim strankam na prvi stopnji naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.
- 25 Svet Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - L. Jenkinsonu naloži plačilo stroškov tega postopka.
- 26 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo v delu, v katerem se nanaša na Komisijo, zavrže kot nedopustno;
 - podredno, pritožbo zavrže kot delno nedopustno in zavrne kot delno neutemeljeno ter
 - L. Jenkinsonu naloži plačilo stroškov.

27 ESZD Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne kot neutemeljeno;
- če bo sodbo Splošnega sodišča razveljavilo, tožbo L. Jenkinsona razglasi za nedopustno v delu, v katerem je vložena proti ESZD;
- če bo zadevo vrnilo Splošnemu sodišču v odločanje, ugotovi, da ESZD ne more biti več tožena stranka, in
- L. Jenkinsonu naloži plačilo stroškov.

28 Misija Eulex Kosovo Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrže kot delno nedopustno in zavrne kot delno neutemeljeno ter
- L. Jenkinsonu naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 29 L. Jenkinson v utemeljitev pritožbe navaja šest razlogov, od katerih se v bistvu prvi nanaša na napačno razlago predlogov in tožbenih razlogov, navedenih na prvi stopnji, drugi na napačno uporabo prava, ker naj bi Splošno sodišče v zvezi s predlogom za preoblikovanje zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v eno samo pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas upoštevalo izključno zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas, tretji na to, da je Splošno sodišče v okviru zavrnitve prvega tožbenega predloga večkrat napačno uporabilo pravo, četrti na napačno uporabo načela prepovedi diskriminacije med uslužbenci Unije in na kršitev člena 336 PDEU, peti na to, da je Splošno sodišče pri zavrnitvi tretjega tožbenega predloga napačno uporabilo pravo, šesti pa na napačno razdelitev stroškov.
- 30 Najprej, Svet, Komisija in ESZD, čeprav niso vložili nasprotne pritožbe, vseeno pojasnjujejo, da menijo, da bi bilo treba ob upoštevanju sodbe z dne 24. februarja 2022, Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126), tožbo na prvi stopnji v delu, v katerem se nanaša nanje, razglasiti za nedopustno.
- 31 V zvezi s tem Sodišče v tej zadevi meni, da je primerno najprej odločiti o pritožbi (glej po analogiji sodbo z dne 25. februarja 2021, Dalli/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, točka 35 in navedena sodna praksa).

Dopustnost pritožbe

Trditve strank

- 32 Komisija zlasti trdi, da bi morala biti glede na točki 40 in 46 sodbe z dne 24. februarja 2022, Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126), edina nasprotna stranka v tem sporu misija Eulex Kosovo in da zato pritožba v delu, v katerem se nanaša nanjo, ni dopustna. Poleg tega trdi, da je pritožba, ki se nanaša nanjo, nedopustna tudi zato, ker ni delodajalec L. Jenkinsona in je zato spor ne zadeva.
- 33 L. Jenkinson te argumente izpodbija.

Presoja Sodišča

- 34 V skladu s členom 171 Poslovnika Sodišča se pritožba vroči drugim strankam v zadevi pred Splošnim sodiščem. Zlasti iz izreka izpodbijane sodbe pa je razvidno, da so bile tožene stranke v postopku pred Splošnim sodiščem Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo. Ker je bila Komisija torej stranka pred Splošnim sodiščem, je L. Jenkinson lahko pravilno vložil pritožbo tudi zoper njo (glej po analogiji sodbi z dne 21. januarja 2016, SACBO/Komisija in INEA, C-281/14 P, EU:C:2016:46, točki 25 in 26, ter z dne 5. julija 2018, Jenkinson/Svet in drugi, C-43/17 P, EU:C:2018:531, točka 19).
- 35 Poleg tega so bili Splošnemu sodišču predloženi tudi predlogi v zvezi z zaposlitvijo L. Jenkinsona pri misijah EUMM in EUPM, tako da na podlagi argumentov v zvezi s sodbo z dne 24. februarja 2022, Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126), ker se nanašajo le na vpletenost Sveta, Komisije in ESZD ter njihovo odgovornost za posledice, ki bi jih bilo treba morebiti izpeljati iz zaposlitve L. Jenkinsona pri misiji Eulex Kosovo, nikakor ni mogoče zavrniti ugotovitve iz prejšnje točke te sodbe.
- 36 Iz tega izhaja, da je pritožba dopustna.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 37 L. Jenkinson s prvim pritožbenim razlogom trdi, na prvem mestu, da je Splošno sodišče v točki 48 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da predlog v zvezi z nezakonitostjo Skupnega ukrepa 2008/124 v tožbi ni bil podprt z nobeno pravno ali dejansko argumentacijo. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v tej točki napačno ugotovilo, da je bila navedena nezakonitost navedena kvečjemu v okviru drugega tožbenega predloga. Po mnenju L. Jenkinsona se je na to nezakonitost skliceval tudi v okviru prvega predloga v svoji začetni vlogi.
- 38 L. Jenkinson trdi, da bi bilo treba tožbene razloge v zvezi z nezakonitostjo Skupnega ukrepa 2008/124 razlagati kot ugovore nezakonitosti v smislu člena 277 PDEU, ki se nanašajo zlasti na kršitev člena 336 PDEU, in jih razglasiti za dopustne.
- 39 Meni, da bi morale enako veljati za tožbene razloge, usmerjene zoper Obvestilo Komisije C(2009) 9502 z dne 30. novembra 2009, naslovljeno „Predpisi o posebnih svetovalcih Komisije, pooblaščenih za izvajanje operativnih ukrepov SZVP, in o mednarodnem pogodbenem osebju“. V zvezi s tem L. Jenkinson navaja, da je v skladu s tem obvestilom Komisija tista, ki namesto Sveta v skladu s členom 336 PDEU določa pogoje za zaposlitev.
- 40 L. Jenkinson v repliki zlasti dodaja, da sta kršitev določbe Pogodbe DEU in nepristojnost avtorja akta razloga javnega reda. Enako naj bi veljalo za nespoštovanje postopkovnih pravil v zvezi s sprejetjem akta, ki posega v položaj.
- 41 Na drugem mestu, po mnenju L. Jenkinsona je Splošno sodišče v točki 52 izpodbijane sodbe nezakonito omejilo stranke, zoper katere so bile vložene zahteve v okviru prvega tožbenega predloga, saj ni omenilo Sveta, Komisije in ESZD.

- 42 Na tretjem mestu – ob predpostavki, da je Splošno sodišče v točki 110 iste sodbe predmet spora omejilo na področje delovnega prava – L. Jenkinson trdi, da taka omejitev ni dopustna, saj naj bi navedeni spor spadal tudi na področje socialne varnosti.
- 43 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev prvega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

- 44 Na prvem mestu, L. Jenkinson v repliki trdi, da bi moralo Splošno sodišče zakonitost Skupnega ukrepa 2008/124 preizkusiti po uradni dolžnosti. Vendar v skladu s členom 127(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 190(1) tega poslovnika, navajanje novih razlogov med pritožbenim postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se razkrile med postopkom. Očitek, da bi moralo Splošno sodišče zakonitost tega skupnega ukrepa preizkusiti po uradni dolžnosti, pa je pritožnik prvič navedel v repliki, ne da bi dokazal, da ta očitek temelji na pravni ali dejanski okoliščini, ki se je razkrila med postopkom. Zato je treba šteti, da je bil navedeni očitek vložen prepozno, in ga je torej treba razglasiti za nedopustnega.
- 45 Kar zadeva argumente L. Jenkinsona, s katerimi ta izpodbija to, da Splošno sodišče ni preučilo zakonitosti Skupnega ukrepa 2008/124, je treba navesti, da je Splošno sodišče v točkah od 46 do 48 izpodbijane sodbe analiziralo, ali je tožba na prvi stopnji vsebovala ugovor nezakoničnosti, uveljavljan zoper ta skupni ukrep.
- 46 Splošno sodišče je na eni strani v točkah 44 in 48 te sodbe navedlo, da se je L. Jenkinson skliceval na nezakoničnost navedenega skupnega ukrepa največ, da bi dosegel povrnitev nepogodbene škode, zatrjevane v okviru drugega tožbenega predloga. Na drugi strani je Splošno sodišče v točki 48 navedene sodbe ugotovilo, da tudi če bi pritožnik ugovor nezakoničnosti zoper Skupni ukrep 2008/124 dejansko uveljavljal na podlagi člena 277 PDEU, je treba ugotoviti, da ta ugovor v tožbi na prvi stopnji ni bil podprt z nobeno pravno ali dejansko argumentacijo in da zato ne izpolnjuje pogojev iz člena 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča ter ga je posledično treba razglasiti za nedopustnega.
- 47 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da L. Jenkinson trdi le, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da ugovor nezakoničnosti zoper Skupni ukrep 2008/124 ni niti dejansko niti pravno utemeljen. Vendar L. Jenkinson s to trditvijo ne dokazuje, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da navedeni ugovor nezakoničnosti ne izpolnjuje pogojev iz člena 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča. V teh okoliščinah je treba to argumentacijo zavrniti kot neutemeljeno.
- 48 Kar zadeva argument L. Jenkinsona, da je Splošno sodišče storilo napako, ker je v točki 48 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se je na to nezakoničnost skliceval največ v okviru drugega tožbenega predloga, čeprav naj bi bila navedena nezakoničnost navedena tudi v okviru prvega tožbenega predloga, je treba navesti, da je treba ta argument vsekakor zavrniti kot brezpredmeten.
- 49 Ugotovitev Splošnega sodišča, da ni bilo treba preučiti zakonitosti Skupnega ukrepa 2008/124, namreč pravno zadostno temelji na ugotovitvi, da tožba na prvi stopnji ne izpolnjuje pogojev iz člena 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 50 Kar zadeva argument L. Jenkinsona o nezakoničnosti Obvestila C(2009) 9502, je treba najprej navesti, da je Splošno sodišče v točkah od 112 do 115 in 119 izpodbijane sodbe preučilo možnost uveljavljanja tega izpodbijanega obvestila in je navedlo, da je to obvestilo sestavni del devetih

pogodb o zaposlitvi za določen čas, navedenih v točki 13 te sodbe, ki jih je L. Jenkinson sklenil z zaporednimi vodji misije Eulex Kosovo. Splošno sodišče je iz tega sklepalo, da je bilo navedeno obvestilo zoper L. Jenkinsona mogoče uveljavljati.

- 51 Dalje, Splošno sodišče je v točki 230 izpodbijane sodbe preučilo, ali uporaba pogodbenih določil, ki izhajajo iz tega obvestila, pomeni kršitev načela prepovedi diskriminacije. Tako je treba neodvisno od utemeljenosti te preučitve ugotoviti, da je Splošno sodišče opravilo nadzor zakonitosti navezne okoliščine iz navedenega sporočila, ki napotuje na pravo države, katere državljan je zadevna oseba, to je okoliščine, katere skladnost z načelom prepovedi diskriminacije je L. Jenkinson izpodbijal na prvi stopnji.
- 52 Poleg tega je treba glede argumenta, da je Komisija s sprejetjem Obvestila C(2009) 9502 pogoje za zaposlitev L. Jenkinsona določila namesto Sveta, navesti, kot je razvidno iz točke 50 te sodbe, da je bilo to obvestilo v obravnavanem primeru uporabljeno, ker je bilo „sestavni del“ navedenih devetih pogodb o zaposlitvi za določen čas. Iz tega izhaja, da nezakonitost navedenega sporočila zaradi nepristojnosti njegovega avtorja ne more povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe. Zato je treba navedeni argument šteti za brezpredmeten.
- 53 Ker pred Sodiščem ni bil naveden noben drug argument, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da je Splošno sodišče delno preučilo zakonitost tega obvestila, je treba ugotoviti, da L. Jenkinson s svojimi argumenti, s katerimi zlasti trdi, da se je skliceval na nezakonitost Obvestila C(2009) 9502, da bi utemeljil nemožnost njegovega uveljavljanja in njegovo neuporabljivost, ni dokazal, da je Splošno sodišče opustilo odločanje o nezakonitosti in uporabljivosti navedenega obvestila. Zato je treba navedene argumente zavrniti kot neutemeljene.
- 54 Iz tega sledi, da L. Jenkinson ni dokazal, da je Splošno sodišče s tem, da ni preučilo zakonitosti Skupnega ukrepa 2008/124, in s tem, kako je preučilo zakonitost Obvestila C(2009) 9502, napačno uporabilo pravo.
- 55 Ker taka napačna uporaba ni bila dokazana, Splošnemu sodišču prav tako ni mogoče očitati, da ni opravilo nadzora nad zakonitostjo Skupnega ukrepa 2008/124 in zakonitostjo navedenega obvestila glede na člen 336 PDEU.
- 56 Na drugem mestu, kar zadeva argument, da naj bi Splošno sodišče v točki 52 izpodbijane sodbe storilo napako pri določitvi toženih strank, v zvezi s katerimi so bile vložene zahteve v okviru prvega tožbenega predloga, je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v tej točki navedlo, da „[L. Jenkinson] Splošnemu sodišču predlaga, naj zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas preoblikuje v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in ugotovi, da pogoji, pod katerimi je [misija Eulex Kosovo] odpovedala to pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, pomenijo kršitev delovnega prava, ki se uporablja za to vrste pogodbe“.
- 57 V zvezi s tem je treba navesti, da je Splošno sodišče, kot je razvidno iz točke 34 te sodbe, ugotovilo, da je treba za tožbo v celoti šteti, da je vložena proti Svetu, Komisiji, ESZD in misiji Eulex Kosovo.
- 58 Kot je Splošno sodišče navedlo v točki 78 izpodbijane sodbe, je zahteve, ki jih je L. Jenkinson podal v okviru prvega tožbenega predloga, vsebinsko preučilo in je v točki 216 navedene sodbe ta predlog zavrnilo, ne da bi tako presoјalo, v kolikšnem obsegu so bile te zahteve utemeljene v zvezi z vsako od toženih strank.

- 59 Iz tega sledi, da Splošno sodišče v točki 52 izpodbijane sodbe s tem, da je navedlo, da je misija Eulex Kosovo zatrdano pogodbo L. Jenkinsona o zaposlitvi za nedoločen čas odpovedala, ni nameravalo opredeliti strank, za katere bi bilo treba šteti, da je bil proti njim usmerjen prvi tožbeni predlog. Zato je treba ta argument L. Jenkinsona zavrniti kot brezpredmeten.
- 60 Na tretjem mestu, treba je navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi – sicer bi bila nedopustna – natančno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo (glej v tem smislu sodbo z dne 23. marca 2023, PV/Komisija, C-640/20 P, EU:C:2023:232, točka 199 in navedena sodna praksa).
- 61 Pritožbeni razlog, katerega argumentacija ni dovolj jasna in natančna, da bi Sodišče lahko opravilo nadzor nad zakonitostjo, zlasti ker bistveni elementi, na katere se pritožbeni razlog opira, iz besedila te pritožbe, ki je v zvezi s tem formulirano nejasno in dvoumno, ne izhajajo dovolj koherentno in razumljivo, teh zahtev tako ne izpolnjuje in ga je zato treba razglasiti za nedopustnega (sodba z dne 23. marca 2023, PV/Komisija, C-640/20 P, EU:C:2023:232, točka 200 in navedena sodna praksa).
- 62 Vendar je tudi ob predpostavki, da je Splošno sodišče v točki 110 izpodbijane sodbe predmet spora omejilo na področje delovnega prava, treba ugotoviti, da L. Jenkinson v zvezi s tem trdi le, da se njegova tožba nanaša tudi na področje socialne varnosti, ne da bi navedel specifično argumentacijo, na podlagi katere bi bilo mogoče ugotoviti, kakšna bi bila posledica take omejitve v okviru presoje tožbe, ki jo je opravilo Splošno sodišče. Ker taka specifična pravna argumentacija ni navedena, je torej treba ta argument zavreči kot nedopusten.
- 63 Glede na navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavreči kot delno nedopusten ter zavrniti kot delno brezpredmeten in delno neutemeljen.

Prvi del četrtega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 64 L. Jenkinson s prvim delom četrtega pritožbenega razloga trdi, da Splošno sodišče v točki 224 izpodbijane sodbe ni preučilo njegovega argumenta v zvezi s kršitvijo člena 5 PEU, člena 336 PDEU, na katerega se je skliceval v opombi v tožbi na prvi stopnji, in Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL 2012, L 298, str. 1, v nadaljevanju: finančna uredba).
- 65 Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točkah od 226 do 228 izpodbijane sodbe s tem, da je razsodilo, da je Svet na vodjo misije Eulex Kosovo zakonito prenesel pooblastilo za določitev pogojev za zaposlitev mednarodnega civilnega osebja, kršilo člen 336 PDEU. Ta kršitev člena 336 PDEU naj bi izhajala tudi iz tega – kar je Splošno sodišče dopustilo – da so bili pogoji za zaposlitev mednarodnega civilnega osebja določeni v pogodbah, sklenjenih med vodjo misije Eulex Kosovo in člani osebja te misije, čeprav bi moral te pogoje določiti Svet. Prav tako naj bi Splošno sodišče ta člen kršilo s tem, da je priznalo, da je Obvestilo C(2009) 9502 lahko okvir za določitev teh pogojev, čeprav bi jih bilo treba sprejeti v skladu s postopkom, določenim v navedenem členu. Po

mnenju L. Jenkinsona bi moral Svet sprejeti pogoje za zaposlitev mednarodnega civilnega osebja, analogne tistim iz Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (v nadaljevanju: PZDU).

- 66 L. Jenkinson meni, da je v nasprotju s tem, kar je bilo razsojeno v točkah 229 in 237 izpodbijane sodbe, kršitev člena 336 PDEU dovolj resna kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom.
- 67 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev prvega dela četrtega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

- 68 Opozoriti je treba, da pritožba v skladu s členom 170(1), drugi stavek, Poslovnika Sodišča ne more spreminjati predmeta spora pred Splošnim sodiščem. Kot poleg tega izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča, bi to, da bi se stranki dovolilo, da očitek, ki ga ni navedla pred Splošnim sodiščem, prvič navede pred Sodiščem, pomenilo, da bi se tej stranki dovolilo, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži spor, ki je širši od tistega, o katerem je odločalo Splošno sodišče. V okviru pritožbe je pristojnost Sodišča torej omejena na presojo ugotovitev Splošnega sodišča o razlogih in argumentih, o katerih se je razpravljalo pred njim (sodba z dne 17. decembra 2020, De Masi in Varoufakis/ECB, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 69 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da je v skladu s točko 217 izpodbijane sodbe, ki je L. Jenkinson ne izpodbija, ta med drugim Splošnemu sodišču v bistvu predlagal, naj ugotovi, da so Svet, Komisija in ESZD s tem, da so se odločili, da ga v obdobju zaposlitve pri misiji EUMM, misiji EUPM in misiji Eulex Kosovo (v nadaljevanju skupaj: tri zadevne misije) ne zaposlijo kot začasnega uslužbenca na podlagi PZDU, temveč kot mednarodno civilno osebje na pogodbeni podlagi, kršili različna pravna pravila, zlasti nekatere določbe „Pogodbe“, in so ga obravnavali diskriminatorno.
- 70 Nato je treba navesti, da je L. Jenkinson v tožbi na prvi stopnji trdil, da pogodbe, kot so te, ki jih je sklenil, ne bi smele pomeniti načina zaposlovanja osebja treh zadevnih misij. Za osebje teh misij naj namreč ne bi bilo mogoče šteti, da je zaposleno drugače kot osebje Unije. V zvezi s tem je v opombi k tej tožbi navedeno, da je „[t]o poleg tega v skladu s členom [336] PDEU“.
- 71 Nazadnje, sklicevanja v tožbi na prvi stopnji na to, da ne obstaja okvir v zvezi z zaposlitvijo osebja teh misij, analogen PZDU, niso vsebovala predloga, naj Splošno sodišče ugotovi kršitev člena 336 PDEU ker na podlagi tega člena ni bil sprejet sistem zaposlovanja, ki bi veljal za zaposlitvene položaje, kakršen je položaj L. Jenkinsona.
- 72 Iz tega sledi, da je treba v zvezi s tem, da L. Jenkinson v pritožbi trdi, da uporaba nacionalnega materialnega prava, ki se uporablja za njegovo pogodbeno razmerje, in Obvestila C(2009) 9502 pomeni kršitev člena 336 PDEU, ker ni pravnega okvira, sprejetega na podlagi tega člena, ugotoviti, da ta očitek v okviru tožbe na prvi stopnji ni bil naveden. Ker pa je bil navedeni očitek prvič naveden pred Sodiščem, ga je treba v fazi pritožbe šteti za nedopustnega.
- 73 Ker L. Jenkinson v okviru tožbe na prvi stopnji ni trdil, da kršitev tega člena izhaja iz tega, da ni pravnega okvira, sprejetega na podlagi navedenega člena, Splošnemu sodišču ni mogoče utemeljeno očitati, da o tem očitku ni odločilo. Zato je treba očitek, ki se nanaša na opustitev odločanja o tej kršitvi, zavrniti kot neutemeljen.

- 74 Enako velja za argumente, ki se nanašajo na kršitev člena 5 PEU in finančne uredbe. L. Jenkinson jih namreč na prvi stopnji ni navedel, da bi dosegel, da bi se priznala nepogodbena odgovornost toženih strank na prvi stopnji, zato se Splošnemu sodišču o teh argumentih ni bilo treba izreči.
- 75 Prvi del četrtega pritožbenega razloga je zato treba zavreči kot delno nedopusten in zavrni kot delno neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog

Prvi del tretjega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 76 L. Jenkinson s prvim delom tretjega pritožbenega razloga trdi, prvič, da Splošno sodišče ni preučilo vprašanja neuporabe Obvestila C(2009) 9502 kot instrumenta za določitev materialnega prava, ki se uporablja za osebje misije Eulex Kosovo, in da ni upoštevalo njegovega argumenta, da pogoji za zaposlitev, ki so veljali zanj, niso bili določeni v skladu s členom 336 PDEU.
- 77 Drugič, Splošno sodišče naj ne bi preučilo argumenta, da imajo glede na finančno uredbo institucije Unije status delodajalca. O tem statusu in o statusu institucij Unije kot toženih strank na prvi stopnji ter njihovi odgovornosti naj bi se obširno razpravljalo na podlagi te uredbe.
- 78 Tretjič, L. Jenkinson meni, da Splošno sodišče ni izpeljalo posledic iz ugotovitve iz točke 92 izpodbijane sodbje, da institucije Unije niso spoštovale člena 336 PDEU. Ker naj okvir za *ad hoc* zaposlovanje osebja Eulex Kosovo ne bi bil sprejet na podlagi člena 336 PDEU, naj bi bili pogoji za zaposlitev, ki so veljali za L. Jenkinsona, nezakoniti. Meni, da bi morale za mednarodno civilno osebje mednarodnih misij Unije kot za vse uslužbence Unije veljati materialno pravo, ki ga določa akt, sprejet v skladu s tem členom, s čimer bi se zagotovilo enako obravnavanje tega osebja. L. Jenkinson v zvezi s tem trdi, na eni strani, da za mednarodno pogodbeno osebje „Registry-Kosovo Specialist Chambers“, organa, ki ga je ustanovila misija Eulex Kosovo, veljajo pravila materialnega prava, lastna temu organu, in na drugi strani, da je Splošno sodišče v točki 95 izpodbijane sodbje s tem, da je izključilo uporabo Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, pritožnika izrecno izenačilo z drugimi uslužbenci Unije, saj je izključilo uporabo tega kodeksa s tem, da je navedlo, da se ta kodeks ne uporablja za uradnike in druge uslužbence Unije.
- 79 L. Jenkinson dodaja, da zakonodajalec Unije ni predvidel, da bi se Uredba Rim I uporabljala za pogodbe javnega prava, kakršne so te v obravnavani zadevi. Ta uredba se namreč uporablja za spore v zvezi z zasebnopravnimi pogodbami, medtem ko naj bi ta zakonodajalec s kombinacijo členov 270 in 336 PDEU določil, da je za preverjanje spoštovanja obveznosti, ki izhajajo iz zaposlitve uslužbenca Unije, pristojno Sodišče Evropske unije.
- 80 L. Jenkinson meni, da bi Splošno sodišče vsekakor moralo po uradni dolžnosti preizkusiti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev Pogodbe DEU ali Pogodbe EU. Po njegovem mnenju enako velja za finančno uredbo.
- 81 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev prvega dela tretjega pritožbenega razloga.

– *Presoja Sodišča*

- 82 Prvič, kot je bilo navedeno v točkah od 50 do 55 te sodbe, je Splošno sodišče v nasprotju s trditvami L. Jenkinsona v izpodbijani sodbi preučilo možnost uveljavljanja in zakonitosti Obvestila C(2009) 9502. Poleg tega je treba v zvezi s trditvijo L. Jenkinsona, da je pred Splošnim sodiščem navedel, da so bili pogoji zaposlitve, kot so določeni z uporabo navedenega obvestila, nezakoniti, ker so bili ugotovljeni v nasprotju s členom 336 PDEU, ugotoviti, da se ta argument prekriva z argumentom, ki je bil naveden v okviru prvega pritožbenega razloga te pritožbe in ki je bila zavržen v točki 52 te sodbe.
- 83 Drugič, iz točk 79 in 216 izpodbijane sodbe je razvidno, da Splošno sodišče v interesu učinkovitega izvajanja sodne oblasti ni preučilo ugovorov nedopustnosti, ki so jih podale tožene stranke na prvi stopnji, s katerimi so te med drugim zatrjevale, da jim ni mogoče pripisati dejstev, odločb in morebitnih nepravilnosti, ki jih je navedel pritožnik, in je tako odločilo, da tožbo na prvi stopnji zavrne, ne da bi pojasnilo, katero toženo stranko na prvi stopnji bi bilo treba po potrebi šteti za odgovorno za ta dejstva, odločbe in domnevne nepravilnosti. Zato očitka, ki se nanaša na opustitev preučitve argumenta, navedenega na prvi stopnji, da imata instituciji Unije status delodajalca in tožene stranke, nikakor ni mogoče sprejeti.
- 84 Ker se namreč ta argument nanaša na pripisljivost in odgovornost za nepravilnosti, ki ju zatrjuje L. Jenkinson, in ker Splošno sodišče tega vprašanja ni obravnavalo, je treba ugotoviti, da tudi če bi bil navedeni argument utemeljen, ne bi mogel povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe.
- 85 Tretjič, navesti je treba, da očitki, ki se nanašajo na točki 92 in 95 navedene sodbe, izhajajo iz napačnega razumevanja iste sodbe.
- 86 Splošno sodišče je v točki 92 izpodbijane sodbe v odgovor na argumentacijo ESZD in misije Eulex Kosovo, v skladu s katero je treba v obravnavani zadevi za misijo Eulex Kosovo uporabiti njej lastno avtonomno pravo, ugotovilo, da zakonodajalec Unije zlasti na podlagi člena 336 PDEU ni sprejel pravil, ki bi urejala pogoje za zaposlitev pogodbenega osebja misije, kot je misija Eulex Kosovo. Nikakor pa ni ugotovilo kršitve tega člena.
- 87 Splošno sodišče v točki 95 navedene sodbe L. Jenkinsona ni opredelilo za enega od „drugih uslužbencev Unije“, ki spadajo na področje uporabe PZDU. Splošno sodišče je namreč v tej točki ugotovilo, da se Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, na katerega se sklicuje L. Jenkinson, uporablja le za institucije, organe, urade in agencije Unije ter za njihove uprave in uslužbenke v njihovih odnosih z javnostjo. Res je sicer, da se je L. Jenkinson skliceval na določbe tega kodeksa, v katerih je navedeno, da se ta kodeks ne uporablja za razmerja med temi subjekti in njihovimi uradniki ali drugimi uslužbenci Unije. Ker pa se je skliceval na navedeni kodeks v okviru spora, ki se je nanašal na njegovo delovno razmerje, je Splošno sodišče lahko upravičeno menilo, da se L. Jenkinson na ta kodeks ni skliceval zaradi razmerja med toženima strankama na prvi stopnji in L. Jenkinsonom kot „javnostjo“ v smislu Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, temveč zato, ker je menil, da je treba ti toženi stranki šteti za njegova delodajalca.
- 88 Poleg tega je v zvezi s trditvijo L. Jenkinsona, da bi moralo Splošno sodišče, ko je v točki 92 izpodbijane sodbe ugotovilo, da na podlagi člena 336 PDEU ni bilo sprejeto nobeno pravilo, ki bi se uporabljalo za spor, ugotoviti kršitev tega člena, saj bi se moralo tako kot za osebje, za katero veljajo PZDU, tudi za L. Jenkinsona uporabiti pravilo, sprejeto na podlagi tega člena, treba navesti, da je iz točk 99 in 102 te sodbe razvidno, da je Splošno sodišče, ker mu je bila zadeva

predložena v okviru arbitražne klavzule na podlagi člena 272 PDEU, menilo, da mora, če v tej pogodbi to nacionalno materialno pravo ni določeno, spor rešiti na podlagi nacionalnega materialnega prava, ki se uporablja za pogodbo in ki ga mora opredeliti.

- 89 Poleg tega iz argumentacije L. Jenkinsona, navedene na prvi stopnji v podporo prvemu tožbenemu predlogu, kot je razvidno iz točke 84 izpodbijane sodbe, izhaja, da je ta menil, da je treba o tem tožbenem predlogu odločiti na podlagi belgijskega prava, ki naj bi se po njegovem mnenju uporabljalo na podlagi naveznih okoliščin iz člena 8 Uredbe Rim I.
- 90 Nasprotno pa, kot je bilo že navedeno v točkah od 68 do 72 te sodbe, L. Jenkinson na prvi stopnji ni navedel očitka, ki bi se nanašal na kršitev člena 336 PDEU zaradi neobstoja pravnega okvira v zvezi z zaposlovanjem osebja misije Eulex Kosovo, sprejetega na podlagi tega člena. Iz tega sledi, da Splošnemu sodišču ni bilo treba nadzirati zakonitosti neobstoja takega pravnega okvira.
- 91 Kar zadeva argument L. Jenkinsona, da bi moralo Splošno sodišče po uradni dolžnosti preučiti kršitev aktov, navedenih v točki 80 te sodbe, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je tožbeni razlog, ki se nanaša na vsebinsko zakonitost akta, mogoče preizkusiti le, če ga navaja pritožnik (glej v tem smislu sodbi z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 67, in z dne 2. decembra 2009, Komisija/Irska in drugi, C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 40, ter z dne 14. januarja 2021, ERCEA/Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, C-280/19 P, EU:C:2021:23, točka 53). Iz tega sledi, da je treba, ker taka kršitev ni bila zatrjevana pred Splošnim sodiščem, ta argument zavrniti kot neutemeljen.
- 92 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba prvi del tretjega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten ter zavrniti kot delno brezpredmeten in delno neutemeljen.

Drugi del tretjega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 93 L. Jenkinson z drugim delom tretjega pritožbenega razloga najprej trdi, da je Splošno sodišče v točki 99 izpodbijane sodbe napačno izključilo vsakršno uporabo načel prava Unije in da se je napačno omejilo na preučitev uporabe načel, ki izhajajo iz nacionalnega materialnega prava, ki se uporablja za pogodbo. Splošno sodišče naj tako očitno ne bi upoštevalo preudarkov, ki izhajajo iz sodb z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija (C-584/17 P, EU:C:2020:576), in z dne 16. julija 2020, Inclusion Alliance for Europe/Komisija (C-378/16 P, EU:C:2020:575), iz katerih naj bi izhajalo, da za institucije, organe, urade in agencije Unije, kadar ti izvajajo pogodbo, še vedno veljajo obveznosti, ki jih imajo na podlagi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in splošnih načel prava Unije.
- 94 Ugotovitev v točki 100 izpodbijane sodbe, da morajo države članice prenesti direktive, ki naj bi pomenile le minimalna pravila varstva, naj ne bi mogla zadostovati za utemeljitev, da nacionalno delovno pravo, ki se uporablja za pogodbeno razmerje, dovolj varuje pravice, ki izhajajo iz načel prava Unije.
- 95 Dalje, to, da je Splošno sodišče uporabilo nacionalno pravo, naj bi bilo v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije, ker naj bi pomenilo tri neenaka obravnavanja, in sicer, prvič, različno obravnavanje L. Jenkinsona v primerjavi z uslužbenci Unije, katerih pogoje za zaposlitev naj bi morala določiti izključno Svet in Parlament na podlagi člena 336 PDEU, drugič, enako

obravnavanje uslužbencev Unije, kot je L. Jenkinson, in nacionalnih delavcev zasebnega prava ter, tretjič, diskriminacijo med mednarodnimi uslužbenci z različnim državljanstvom, ki svojo dejavnost opravljajo za istega delodajalca pod enakimi pogoji in v enakih okoliščinah. L. Jenkinson v zvezi s tem pojasnjuje, da ker se po mnenju Splošnega sodišča za pogodbeno osebje misije Unije uporablja pravica do državljanstva ali davčnega rezidentstva pred zaposlitvijo v okviru te misije, naj bi bilo kršeno načelo prepovedi diskriminacije, saj bi lahko bilo materialno pravo, ki se uporablja, pravo tretje države, ki ni ratificirala različnih instrumentov, ki omogočajo uporabo splošnih načel prava Unije ali temeljnih pravic, ki izhajajo iz Listine.

- 96 Nazadnje, L. Jenkinson navaja, da se je v obravnavani zadevi uporabljala le belgijska zakonodaja, ker naj se irska zakonodaja o nezakonitih odpovedih pogodb o zaposlitvi ne bi uporabljala za delavce, ki opravljajo dejavnost zunaj irskega ozemlja.
- 97 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev drugega dela tretjega pritožbenega razloga.

– *Presoja Sodišča*

- 98 Kot je bilo navedeno v točki 88 te sodbe, je Splošno sodišče v točki 99 izpodbijane sodbe ugotovilo, da mora v obravnavani zadevi o sporu odločiti na podlagi nacionalnega materialnega prava, ki se uporablja za pogodbo.
- 99 Splošno sodišče je v točki 100 navedene sodbe med drugim navedlo, da morajo v skladu s sodno prakso Sodišča organi in sodišča držav članic pri izvajanju ukrepov za prenos direktiv ne le svoje nacionalno pravo razlagati v skladu z direktivami, ampak se tudi ne smejo opreti na tako razlago teh direktiv, ki bi bila v nasprotju z raznimi temeljnimi pravicami, varovanimi s pravnim redom Unije, ali z drugimi splošnimi načeli prava Unije.
- 100 Splošno sodišče je v točki 101 navedene sodbe ugotovilo, da mora na podlagi nacionalnega prava, ki se uporablja v tem sporu, zagotoviti spoštovanje splošnega načela prepovedi zlorabe prava, ki izhaja iz veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas.
- 101 V točki 150 iste sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da se v obravnavani zadevi uporablja zakon, s katerim je bila v irski pravni red prenesena Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368), in sklenilo, da niti iz spisa niti iz argumentov strank ni razvidno, da ta zakon ni v skladu s to direktivo ali z načelom prepovedi zlorabe pravice.
- 102 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče menilo, da mora preveriti, ali je bilo to načelo spoštovano. Tako ni zanikalo, da je zavezano zagotoviti spoštovanje splošnih načel prava Unije. Poleg tega L. Jenkinson ni dokazal, da Splošno sodišče v obravnavani zadevi ni uporabilo splošnega načela tega prava.
- 103 Iz tega sledi, da Splošno sodišče ni prezrlo ugotovitev, ki izhajajo iz sodb z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija (C-584/17 P, EU:C:2020:576), in z dne 16. julija 2020, Inclusion Alliance for Europe/Komisija (C-378/16 P, EU:C:2020:575), v skladu s katerima mora sodišče Unije, če se stranki v pogodbi, ki ju zavezuje, z arbitražno klavzulo odločita, da bosta pristojnost za odločanje

o sporih v zvezi s to pogodbo podelili sodišču Unije, ne glede na pravo, ki se uporablja in je določeno z navedeno pogodbo, preučiti morebitne kršitve Listine in splošnih načel prava Unije. Zato je treba argument, ki se nanaša na kršitev preudarkov iz teh sodb, zavrniti kot neutemeljen.

- 104 Dalje, glede očitka, ki se nanaša na kršitev načela prepovedi diskriminacije, je treba navesti, da L. Jenkinson v okviru prvega tožbenega predloga ni trdil, da bi uporaba nacionalnega materialnega prava za zadevno pogodbeno razmerje lahko povzročila kršitev tega načela. Nasprotno, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 84 izpodbijane sodbe, je L. Jenkinson trdil, da bi moralo to sodišče v obravnavani zadevi o zahtevah, navedenih v okviru prvega tožbenega predloga, odločiti na podlagi nacionalnega prava, in sicer belgijskega prava, opredeljenega na podlagi Uredbe Rim I.
- 105 Kot je Splošno sodišče navedlo v točki 217 izpodbijane sodbe, pa se je L. Jenkinson v okviru drugega tožbenega predloga skliceval na diskriminatorno obravnavanje, ki naj bi izhajalo iz dejstva, da je bil pogodbeno zaposlen kot mednarodno civilno osebje. Ta očitek je bil preučen v točkah od 230 do 232 te sodbe, na katere se drugi del tretjega pritožbenega razloga ne nanaša.
- 106 Če bi torej Sodišče moralo odločiti o očitku, navedenem v točki 104 te sodbe, bi bilo zavezano odločiti o tožbenem razlogu, ki ni bil naveden na prvi stopnji. V teh okoliščinah je treba ta očitek v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 68 te sodbe, šteti za nov očitek, ki je kot tak nedopusten.
- 107 Nazadnje, kar zadeva argument, da se v obravnavani zadevi irsko pravo ne uporablja, je treba opozoriti, da je Sodišče v zvezi z razlago nacionalnega prava, ki jo je podalo Splošno sodišče, v okviru pritožbe pristojno le za to, da preveri, ali je prišlo do izkrivljenja tega prava, ki mora očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba opraviti novo presojo dejstev in dokazov (glej v tem smislu sodbe z dne 5. julija 2011, Edwin/UUNT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, točka 53; z dne 21. decembra 2016, Komisija/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, točka 20 in navedena sodna praksa, in z dne 14. januarja 2021, ERCEA/Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, C-280/19 P, EU:C:2021:23, točka 67).
- 108 L. Jenkinson v obravnavani zadevi trdi, da se irski zakon o nezakonitih odpustih ne uporablja za delavce, ki svojo dejavnost opravljajo zunaj irskega ozemlja, ne trdi pa, da je Splošno sodišče s tem, da je ta zakon izkrivilo, storilo napako. Ta argument je zato nedopusten.
- 109 Iz tega sledi, da je treba drugi del tretjega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.

Tretji del tretjega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 110 L. Jenkinson s tretjim delom tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je pri določitvi prava, ki se uporablja za zadevno pogodbeno razmerje, napačno uporabilo pravo.
- 111 Najprej trdi, prvič, da Splošno sodišče s tem, da se je odločilo, da ne bo uporabilo člena 8(2) in (3) Uredbe Rim I, v točki 106 izpodbijane sodbe ni upoštevalo dejstva, da je imela misija Eulex Kosovo tudi poslovno enoto v mestu Bruselj (Belgija).

- 112 Drugič, Splošno sodišče naj bi v točki 111 navedene sodbe brez posebne obrazložitve in napačno odločilo, da bo analizo začelo s prvimi devetimi pogodbami o zaposlitvi za določen čas, navedenimi v točki 13 te sodbe, ki so bile sklenjene med L. Jenkinsonom in zaporednimi vodji misije Eulex Kosovo.
- 113 Tretjič, L. Jenkinson navaja, da naj stranki ne bi nikoli nameravali doseči, da bi za njuno pogodbeno razmerje veljalo irsko pravo, kar naj bi potrdila tudi sama misija Eulex Kosovo. Ta naj bi se na prvi stopnji sklicevala na uporabo „pravice *sui generis*“.
- 114 Kar zadeva, na prvem mestu, določitev prava, ki se uporablja za zadnji zadevni pogodbi o zaposlitvi za določen čas, L. Jenkinson Splošnemu sodišču očita, prvič, da v točki 126 izpodbijane sodbe ni izpeljalo posledic iz tega, da v teh pogodbah niso bili navedeni pogoji zaposlitve ter pravice in obveznosti mednarodnega civilnega osebja, kar je v nasprotju s Skupnim ukrepom 2008/124, da se ni sklicevalo na Obvestilo C(2009) 9502, v skladu s katerim bi bilo treba navedene pogodbe prilagoditi nacionalnemu pravu, ki se uporablja za pogodbo, in da je očitno napačno ugotovilo, da sta stranki privolili informirano. L. Jenkinson trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo volje strank, da v zadnjih dveh pogodbah v zvezi z dejavnostmi L. Jenkinsona v okviru misije Eulex Kosovo črta sklicevanje na Obvestilo C(2009) 9502, da bi se spremenilo pravo, ki se uporablja za pogodbeno razmerje.
- 115 L. Jenkinson meni, drugič, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker ni utemeljilo izključitve belgijskega prava kot prava, ki se za pogodbe o zaposlitvi za določen čas uporablja na podlagi člena 8(3) in (4) Uredbe Rim I.
- 116 Tretjič, L. Jenkinson trdi, najprej, da je ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 130 in naslednjih izpodbijane sodbe, ki se nanaša na obstoj tesnejših vezi z irskim pravom, napačna, ker naj bi Splošno sodišče pri presoji najprej upoštevalo status delodajalca Eulex Kosovo, ne da bi upoštevalo morebitni status sodelodajalca institucij Unije.
- 117 Dalje, Splošno sodišče naj bi upoštevalo le povezave zadevnih pogodb o zaposlitvi za določen čas z Irsko, ne da bi analiziralo vse upoštevne okoliščine obravnavane zadeve, da bi ugotovilo tesnejše vezi z drugo državo članico, niti pravni okvir v zvezi z zaposlovanjem mednarodnega civilnega osebja misij. Prav tako naj ne bi upoštevalo države, iz katere izhajajo vsa navodila, naslovljena na vodje misij in same misije, ter tega, da je misija Eulex Kosovo imela poslovno enoto v prostorih ESZD v mestu Bruselj. Splošno sodišče naj tudi ne bi upoštevalo tega, da sta Svet in Parlament, ki imata sedež v mestu Bruselj, načeloma pristojna za določitev pravnega okvira za zaposlovanje mednarodnega civilnega osebja misij in da Komisija, ki ima prav tako sedež v Bruslju, nalaga navodila na podlagi Obvestila C(2009) 9502.
- 118 Nazadnje, razlogi, ki po mnenju Splošnega sodišča utemeljujejo uporabo irskega prava na podlagi člena 8(3) in (4) Uredbe Rim I, naj bi bili očitno napačni. Splošno sodišče naj bi na eni strani zamešalo pojma nepretrganosti zaposlitve in kontinuitete prava, ki se uporablja. Na drugi strani naj bi bile določbe pogodb o zaposlitvi za določen čas v zvezi z zakonodajo, ki se uporablja za sistem socialne varnosti in pokojninski sistem, v nasprotju z načeli prava Unije in direktivami na davčnem oziroma socialnem področju. Nacionalna davčna ureditev naj bi se namreč lahko uporabljala za zaposlenega le, če je na ozemlju zadevne države članice fizično in dejansko prisoten več kot 183 dni na leto. Poleg tega naj bi bilo delodajalcu prepovedano, da delavcu naloži obveznost oblikovanja in vzpostavitve sistema socialne varnosti in pokojninskega sistema.

- 119 Na drugem mestu, pritožnik v zvezi z določitvijo prava, ki se uporablja za prvih devet pogodb o zaposlitvi za določen čas, sklenjenih med L. Jenkinsonom in zaporednimi vodji misije Eulex Kosovo, ki so navedene v točki 13 te sodbe, najprej graja točko 113 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče ugotovilo, da je Obvestilo C(2009) 9502 mogoče uveljavljati zoper L. Jenkina z golj na podlagi tega, da je zanj izvedel pred podpisom prve pogodbe, sklenjene z vodjo Eulex Kosovo. Vključitev tega obvestila v pogodbeno določila po volji obeh strank, in to kljub njegovi razveljavitvi, naj bi dokazovala, da ker vsebina razveljavljenega obvestila ni bila izrecno vključena v pogodbo o zaposlitvi za določen čas, mehanizem določitve prava, ki se uporablja za pogodbo, ne more temeljiti na tem obvestilu. Splošno sodišče naj s tem ne bi upoštevalo sodne prakse v zvezi z možnostjo uveljavljanja pogodbenih navedb za šibkejše stranke pogodbe in prava Unije v zvezi z veljavnostjo splošnih pogojev, ki jih je enostransko določilo podjetje. L. Jenkinson se v zvezi s tem sklicuje na sodbo z dne 14. septembra 2017, Nogueira in drugi (C-168/16 in C-169/16, EU:C:2017:688).
- 120 Dalje, konkretna analiza navedenega obvestila naj bi bila v točkah od 116 do 119 izpodbijane sodbe opravljena brez upoštevanja obstoja morebitne odsotnosti svobodne privolitve, čeprav bi bilo treba obstoj take odsotnosti presojati v skladu s pravom, ki se uporablja za pogodbo, kot je določeno v členih 10, 11 in 12 Uredbe Rim I.
- 121 L. Jenkinson, nazadnje, graja točko 119 izpodbijane sodbe in trdi, da stranki nikoli nista nameravali uporabiti irskega prava za celotno pogodbeno razmerje. Davčno rezidentstvo pred njegovo zaposlitvijo ali državljanstvo naj bi bilo pomembno le za določitev individualnih pravic, ki izhajajo iz povračila potnih stroškov.
- 122 Na tretjem mestu, L. Jenkinson se sklicuje na opustitev odločanja in trdi, da se s pogodbeno zavezo ni mogoče odpovedati spoštovanju ugodnejših določb ali določb javnega reda, določenih v pravu, ki bi se v skladu s členom 8(1) Uredbe Rim I uporabljalo, če pogodbeni stranki ne bi izbrali prava. V zvezi s tem navaja, da je to pravo, če ni okvira, podobnega PZDU, belgijsko pravo. To pravo bi bilo treba upoštevati, da bi se preverilo, ali se stranke niso odpovedale upoštevanju ugodnejših določb in določb javnega reda. Prav tako naj bi moralo Splošno sodišče uporabiti določbe prava države sodišča, ki vključujejo načela, opredeljena kot „prevladujoče obvezne določbe“ v smislu člena 9 te uredbe. Splošno sodišče naj bi s tem, da je izključilo uporabo načel prava Unije, zlasti načel predvidljivosti in pravne varnosti, kršilo obseg navedene uredbe.

– *Presoja Sodišča*

- 123 V zvezi z argumenti, ki jih L. Jenkinson navaja najprej, je treba navesti, da se je Splošno sodišče v točki 106 izpodbijane sodbe omejilo na navedbo pravil mednarodnega zasebnega prava, za katera je menilo, da so upoštevna za določitev prava, ki se uporabi v obravnavani zadevi. Med temi pravili je omenilo pravilo iz člena 8(3) Uredbe Rim I, v skladu s katerim se za pogodbo uporablja pravo države, v kateri je poslovna enota, ki je delavca zaposlila. V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni mogoče utemeljeno očitati, da v tej točki ni upoštevalo dejanskega elementa, ki ga pomeni obstoj poslovne enote misije Eulex Kosovo v mestu Bruselj.
- 124 Poleg tega je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča iz člena 256(1) PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja ter da je Splošno sodišče torej izključno pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevni dejstev in dokazov. Presoja dejstev in dokazov, razen v primeru izkrivljanja, ni pravno vprašanje, ki

je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe. Takšno izkrivljanje mora očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba ponovno presoјati dejstva in dokaze (sodba z dne 10. julija 2019, VG/Komisija, C-19/18 P, EU:C:2019:578, točka 47).

- 125 L. Jenkinson pa s tem, da v pritožbi trdi, da zadevni stranki nista nikoli nameravali doseči, da bi za njuno pogodbeno razmerje veljalo irsko pravo, Sodišču predlaga, naj presodi dejstva, in sicer naj se izreče o namenu strank glede prava, ki se uporablja v obravnavani zadevi, za kar pa, razen v primeru izkrivljanja, kadar odloča o pritožbi, ni pristojno. Poleg tega L. Jenkinson ne trdi, da presoja namena strank, ki jo je opravilo Splošno sodišče, temelji na izkrivljanju dejstev, ki so mu bila predložena, in da to izkrivljanje očitno izhaja iz listin v spisu. Zato je treba to argumentacijo zavreči kot nedopustno.
- 126 Kar zadeva, na prvem mestu, določitev prava, ki se uporablja za zadnji zadevni pogodbi o zaposlitvi za določen čas, je treba, prvič, navesti, da zlasti iz točke 128 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je treba, če stranki ne izbereta prava, ki se uporabi v obravnavani zadevi, to pravo določiti na podlagi meril, opredeljenih v členu 8, od (2) do (4), Uredbe Rim I.
- 127 V zvezi s trditvijo L. Jenkinsona, da bi moralo Splošno sodišče v točki 126 izpodbijane sodbe izpeljati posledice iz svoje ugotovitve, da v zadnjenavedenih dveh pogodbah o zaposlitvi za določen čas, sklenjenih med L. Jenkinsonom in misijo Eulex Kosovo, niso omenjene zahteve iz Skupnega ukrepa 2008/124 in Obvestila C(2009) 9502, ter navedbo, da se je Splošno sodišče napačno izreklo o volji in privolitvi strank teh pogodb, pa zadostuje navesti, da ta argumentacija temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe. Tako kot točka 125 te sodbe namreč navedena točka 126 vsebuje le dejansko ugotovitev Splošnega sodišča, navedeno pred presojo, ki jo je to sodišče začelo v točki 127 navedene sodbe. Splošno sodišče se torej v isti točki 126 nikakor ni izreklo o posledicah, ki jih je treba izpeljati iz njegovih dejanskih ugotovitev.
- 128 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 127 izpodbijane sodbe upoštevalo okoliščino, da se v nasprotju s prejšnjimi pogodbami v zvezi z dejavnostmi L. Jenkinsona v okviru misije Eulex Kosovo zadnji dve pogodbi o zaposlitvi za določen čas, sklenjeni med tema strankama, ne sklicujeta več na Obvestilo C(2009) 9502. Vendar Splošno sodišče iz tega, da ni izrecnega sklicevanja na to obvestilo, ni sklepalo, da sta stranki izključili uporabo nacionalne zakonodaje, ki bi bila določena, če bi se to sklicevanje ohranilo, in sicer irskega prava.
- 129 Tako je treba ugotoviti, da se presoja Splošnega sodišča iz točke 127 izpodbijane sodbe nanaša na dejanske elemente, katerih nadzor, razen v primeru izkrivljanja, ni v pristojnosti Sodišča, kadar to odloča o pritožbi. V obravnavanem primeru izkrivljanje ni bilo zatrjevano in še manj dokazano. Zato je treba argumentacijo L. Jenkinsona na podlagi sodne prakse, navedene v točki 124 te sodbe, šteti za nedopustno.
- 130 Kar zadeva, drugič, očitek, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, je treba najprej opozoriti, da je obveznost obrazložitve bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ki je del vsebinske zakonitosti spornega akta (sodba z dne 29. aprila 2021, Achemos Grupē in Achema/Komisija, C-847/19 P, EU:C:2021:343 točka 62).
- 131 Zato v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Splošno sodišče izpolni to obveznost, kadar je iz obrazložitve sodbe ali sklepa jasno in nedvoumno razvidno razlogovanje Splošnega sodišča, tako da se zadevne stranke lahko seznani z utemeljitvijo sprejete odločbe in da Sodišče lahko opravi sodni nadzor. Vendar obveznost obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče, tega ne zavezuje, da

zagotovi razlago, ki bi izčrpno in drugemu za drugim sledila vsem razlogovanjem strank v sporu, zato je ta obrazložitev lahko implicitna, pod pogojem, da zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih Splošno sodišče ni sprejelo njihovih argumentov, Sodišču pa omogoča, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora (sodba z dne 29. septembra 2022, HIM/Komisija, C-500/21 P, EU:C:2022:741, točka 58 in navedena sodna praksa).

- 132 Navesti pa je treba, da je Splošno sodišče v točki 129 izpodbijane sodbe menilo, da se na podlagi člena 8(2) in (3) Uredbe Rim I za zadnji dve pogodbi o zaposlitvi za določen čas, sklenjeni med L. Jenkinsonom in misijo Eulex Kosovo, načeloma uporablja kosovsko pravo. Vendar je navedlo, da to pravo samo izključuje svojo uporabo za delovna razmerja pri mednarodnih misijah, v točki 130 te sodbe pa je ugotovilo, da sta zadnji navedeni pogodbi o zaposlitvi za določen čas, sklenjeni med L. Jenkinsonom in misijo Eulex Kosovo, vsekakor tesneje povezani z irskim pravom, in je v točkah od 131 do 138 navedene sodbe pojasnilo razloge za to ugotovitev.
- 133 Iz navedenih točk iste sodbe je razvidno, da je Splošno sodišče s tem, da je navedlo, da se v obravnavani zadevi uporablja drugo pravo kot belgijsko pravo, v obravnavani zadevi, kot je pojasnilo v točki 139 te sodbe, izključilo uporabo belgijskega prava. Iz tega izhaja, da je treba očitek, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, zavrniti kot neutemeljen.
- 134 Tretjič, kar zadeva argumentacijo L. Jenkinsona, da Splošno sodišče ni preučilo morebitnega statusa sodelodajalca institucij Unije in da ni upoštevalo elementov, ki dokazujejo povezavo med zadevnimi pogodbami o zaposlitvi za določen čas in Belgijo – v delu, v katerem je treba to argumentacijo razumeti tako, da se nanaša na to, kako je Splošno sodišče uporabilo člen 8(3) Uredbe Rim I – je treba navesti, da tudi če bi Splošno sodišče te institucije štelo za sodelodajalke L. Jenkinsona skupaj z misijo Eulex Kosovo, zgolj na podlagi te ugotovitve ne bi bilo mogoče ovreči ugotovitve Splošnega sodišča, da je poslovna enota, ki bi jo bilo treba po mnenju Splošnega sodišča upoštevati za uporabo te določbe, poslovna enota, ki je bila na Kosovu.
- 135 Iz sodne prakse Sodišča namreč izhaja, da se uporaba izraza „zaposlila“ v členu 8(3) te uredbe nanaša le na sklenitev pogodbe o zaposlitvi, in ne na podrobna pravila dejanske zaposlitve delavca (glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2011, Voogsgeerd, C-384/10, EU:C:2011:842, točka 46).
- 136 Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da ker merilo kraja poslovne enote podjetja, ki je delavca zaposlila, ni povezano s pogoji, v katerih se delo opravlja, okoliščina, da ima to podjetje sedež v enem ali drugem kraju, ne vpliva na določitev tega kraja poslovne enote (glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2011, Voogsgeerd, C-384/10, EU:C:2011:842, točka 48).
- 137 Iz tega izhaja, da se kraj, v katerem je poslovna enota, ki je delavca zaposlila, ne prekriva nujno s krajem sedeža delodajalca delavca.
- 138 Res je sicer, da le v primeru, da elementi, ki se nanašajo na postopek zaposlitve, omogočajo ugotovitev, da je podjetje, ki je sklenilo pogodbo o zaposlitvi, dejansko delovalo v imenu in za račun drugega podjetja, sodišče, ki mora uporabiti člen 8(3) Uredbe Rim I, lahko ugotovi, da navezna okoliščina iz te določbe napotuje na pravo države, v kateri je poslovna enota zadnji navedenega podjetja (glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2011, Voogsgeerd, C-384/10, EU:C:2011:842, točka 49).

- 139 Vendar se L. Jenkinson ne sklicuje na objektivne elemente, na podlagi katerih bi bilo mogoče trditi, da Splošno sodišče pri uporabi te določbe ne bi smelo upoštevati poslovne enote na Kosovu, s katero je L. Jenkinson sklenil zadnji dve zadevni pogodbi o zaposlitvi za določen čas, temveč sedež institucij Unije.
- 140 Iz tega sledi, da je treba argumentacijo L. Jenkinsona, ki se nanaša na potrebo po tem, da se pred uporabo člena 8(3) Uredbe Rim I ugotovi status sodelodajalca teh institucij, šteti za neutemeljeno.
- 141 Enako velja za druge elemente, ki jih je L. Jenkinson navedel, da bi izpodbijal, kako je Splošno sodišče uporabilo člen 8(3) te uredbe.
- 142 Najprej, kar zadeva argument L. Jenkinsona, da bi moralo Splošno sodišče pri uporabi te določbe upoštevati državo, iz katere izhajajo vsa navodila, naslovljena na vodje misij in same misije, je treba ugotoviti, da se ta element ne navezuje na okoliščine, ki se nanašajo na sklenitev pogodbe o zaposlitvi in bi torej omogočale, da se ovrže določitev kraja zaposlitve L. Jenkinsona, kot ga je ugotovilo Splošno sodišče.
- 143 Dalje, zgolj z dejstvom, da je misija Eulex Kosovo imela poslovno enoto v prostorih ESZD v mestu Bruselj – tudi če bi bilo dokazano – ni mogoče dokazati, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da je upoštevna poslovna enota za uporabo člena 8(3) Uredbe Rim I tista, ki je v Prištini (Kosovo). Navedba, da je bila poslovna enota misije Eulex Kosovo v prostorih ESZD v Bruslju, namreč ne zadostuje za dokaz, da je Splošno sodišče napačno presodilo, za katero poslovno enoto bi bilo treba šteti, da je zaposlila L. Jenkinsona.
- 144 Nazadnje, kar zadeva argument, da Splošno sodišče ni upoštevalo pravnega okvira v zvezi z zaposlitvijo L. Jenkinsona in kraja sedeža Sveta in Parlamenta v Bruslju, je treba navesti, da s temi elementi, ki temeljijo na nedokazani predpostavki, da sta ti instituciji edini pristojni za določitev pravnega okvira v zvezi z zaposlitvijo L. Jenkinsona, ni mogoče dokazati, da je bil kraj sedeža navedenih institucij upošteven za določitev kraja njegove zaposlitve v smislu člena 8(3) Uredbe Rim I.
- 145 Kar pa zadeva pritožnikove očitke v zvezi s tem, kako je Splošno sodišče uporabilo člen 8(4) Uredbe Rim I, je treba navesti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da uporaba te določbe pomeni, da mora sodišče opraviti celovito presojo vseh elementov delovnega razmerja in presoditi, kateri element ali kateri elementi so po njegovem mnenju najpomembnejši (glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2013, Voogsgeerd, C-64/12, EU:C:2011:551, točka 40).
- 146 Sodišče je že razsodilo, da je med pomembnimi naveznimi elementi treba upoštevati državo, v kateri delavec plačuje davke in prispevke v zvezi z dohodki iz svoje dejavnosti ter v kateri je vključen v sistem socialne varnosti in različne pokojninske sisteme ter sisteme zdravstvenega in invalidskega zavarovanja. Poleg tega mora sodišče upoštevati tudi vse okoliščine zadeve, kot so med drugim parametri, upoštevani pri določanju plače in delovnih pogojev (glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2013, Voogsgeerd, C-64/12, EU:C:2011:551, točka 41).
- 147 Najprej, kar zadeva argument L. Jenkinsona, da je Splošno sodišče zamešalo pojma kontinuitete zaposlitve in kontinuitete prava, ki se uporablja, je iz točk 131 in 136 izpodbijane sodbe na eni strani razvidno, da je treba za določitev prava, ki se uporablja za zadnji dve zadevni pogodbi o zaposlitvi za določen čas, upoštevati obstoj neprekinjenega delovnega razmerja, ki je bilo vzpostavljeno od prve od enajstih pogodb o zaposlitvi za določen čas, navedenih v točki 13 te

sodbe, in na drugi strani iz točke 137 te sodbe, da je treba za zadnjenavedeni dve pogodbi o zaposlitvi za določen čas uporabiti isto pravo, kot se uporablja za zadevnih devet pogodb o zaposlitvi za določen čas.

- 148 S tem argumentom L. Jenkinsona pa ni mogoče dokazati, da upoštevanje prava, ki se je uporabljalo za pogodbe, sklenjene pred pogodbami, ki jih je Splošno sodišče preučilo, lahko pomeni napačno analizo okoliščin, ki opredeljujejo delovno razmerje, nastalo na podlagi teh zadnjenavedenih pogodb, in zato napačno uporabo člena 8(4) Uredbe Rim I. Treba je navesti, da je obstoj povezav med pogodbami, kot so te, ki jih je Splošno sodišče navedlo v točkah od 131 do 137 izpodbijane sodbe, v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 145 te sodbe, mogoče sprejeti kot pomembno okoliščino, ki jo je mogoče upoštevati za določitev „druge države“ v smislu te določbe. Navedeni argument je zato treba šteti za neutemeljen.
- 149 Poleg tega je treba v zvezi z argumentacijo L. Jenkinsona, da Splošno sodišče ne bi smelo upoštevati merila, navedenega v zadnjih dveh pogodbah o zaposlitvi za določen čas, sklenjenih med njim in misijo Eulex Kosovo, za določitev prava, ki se uporablja za sistem socialne varnosti in pokojninski sistem ter za davčno ureditev, ker naj bi bilo to merilo v nasprotju z načeli prava Unije in z direktivami na davčnem oziroma socialnem področju, ugotoviti, da Splošno sodišče v točki 138 izpodbijane sodbe ni preverilo, ali je irsko pravo tisto, ki je veljavno urejalo te sisteme, ampak je le navedlo, da sta ti zadnji pogodbi o zaposlitvi za določen čas za določitev prava, ki ureja navedene sisteme, napotovali na pravo „države stalnega (davčnega) prebivališča“ pred nastopom funkcije L. Jenkinsona pri misiji Eulex Kosovo.
- 150 Vendar glede na sodno prakso, navedeno v točki 146 te sodbe, argumentov L. Jenkinsona ni mogoče sprejeti, ker lahko v skladu s to sodno prakso Splošno sodišče okoliščino, obravnavano v točkah od 131 do 137 izpodbijane sodbe, upošteva neodvisno od uporabe tega prava za iste sisteme.
- 151 Iz tega sledi, da L. Jenkinson ne more trditi, da je Splošno sodišče v nasprotju s členom 8(4) Uredbe Rim I upoštevalo elemente, navedene v točkah od 131 do 138 izpodbijane sodbe.
- 152 Poleg tega je treba tudi druge elemente, ki jih je L. Jenkinson navedel v utemeljitev očitka, da je Splošno sodišče opravilo zgolj delno presojo elementov, ki opredeljujejo njegovo delovno razmerje pri misiji Eulex Kosovo, zavrnil kot neutemeljene, ker z njimi L. Jenkinson ni uspel dokazati, da je ta presoja pomanjkljiva.
- 153 Čeprav namreč ti elementi – ki se nanašajo, prvič, na zatrjevani status sodelodajalca institucij Unije s sedežem v Bruslju, drugič, na pravni okvir za zaposlovanje mednarodnega civilnega osebja mednarodnih misij Unije, tretjič, na kraj, iz katerega so izvirala vsa navodila, dana vodji misije Eulex Kosovo, in četrtič, na to misijo in na obstoj poslovne enote misije Eulex Kosovo v prostorih ESZD v Bruslju – kažejo na določitev države, ki ni Irska, glede na člen 8(4) Uredbe Rim I, pa L. Jenkinson ni dokazal, da so bili navedeni elementi v zvezi z zadnjima pogodbama o zaposlitvi za določen čas, sklenjenima med njim in misijo Eulex Kosovo, tako pomembni, da dokazujejo, da je Splošno sodišče s tem, da se je oprlo na elemente, navedene v točkah od 131 do 138 izpodbijane sodbe, napačno presodilo obstoj povezav med tema pogodbama za določen čas in Irsko.
- 154 Domnevni pravni okvir, ki se nanaša na zaposlovanje mednarodnega civilnega osebja mednarodnih misij Unije, kot so ga opredelile institucije Unije s sedežem v Bruslju, kraj, iz katerega izhajajo vsa navodila, naslovljena na vodjo misije Eulex Kosovo in na to misijo, ter obstoj poslovne enote misije Eulex Kosovo v prostorih ESZD v Bruslju so sicer okoliščine zadeve, ki jih je

treba upoštevati pri celoviti presoji iz točke 145 te sodbe. Vendar se te okoliščine v nasprotju s tistimi, ki jih je analiziralo Splošno sodišče, nanašajo bolj na splošni okvir, v katerega spadata zadnji dve pogodbi o zaposlitvi za določen čas, sklenjeni med misijo Eulex Kosovo in L. Jenkinsonom, kot na značilnosti, ki so bolj neposredno povezane s tema pogodbama o zaposlitvi za določen čas. Zato z argumentom, ki temelji na navedenih elementih, ni mogoče dokazati, da je Splošno sodišče napačno presodilo tesnejše zveze iz člena 8(4) Uredbe Rim I.

- 155 Prav tako je treba v zvezi z argumentom, ki se nanaša na potrebo po preučitvi, ali je bilo mogoče institucije Unije šteti za sodelodajalke L. Jenkinsona, skupaj z misijo Eulex Kosovo, ugotoviti, da tudi če bi bil ta argument utemeljen, z njim ne bi bilo mogoče dokazati, da je sedež teh institucij v Bruslju odločilna okoliščina pri identifikaciji države, ki je v smislu člena 8(4) te uredbe v tesnejši zvezi z zadnjenavedenima pogodbama o zaposlitvi za določen čas.
- 156 Iz navedenega izhaja, da L. Jenkinson ni dokazal, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je za določitev prava, ki ureja zadnji dve pogodbi o zaposlitvi za določen čas, sklenjeni med L. Jenkinsonom in misijo Eulex Kosovo, uporabilo člen 8 Uredbe Rim I.
- 157 Kar zadeva, na drugem mestu, določitev prava, ki se uporablja za prvih devet pogodb o zaposlitvi za določen čas, sklenjenih med L. Jenkinsonom in vodjo misije Eulex Kosovo ter navedenih v točki 13 te sodbe, je treba ugotoviti, da argumenti, ki se nanašajo na domnevno neupoštevanje sodne prakse v zvezi z možnostjo uveljavljanja pogodbenih navedb proti šibkejšim strankam pogodbe in prava Unije v zvezi z veljavnostjo splošnih pogojev, ki jih je enostransko določilo podjetje, ter argumenti v zvezi s členom 10, 11 in 12 Uredbe Rim I ne izpolnjujejo zahtev, navedenih v točkah 60 in 61 te sodbe, ker L. Jenkinson ni dovolj natančno navedel pravnih elementov, ki te argumente utemeljujejo, in jih je zato treba šteti za nedopustne.
- 158 Ker L. Jenkinson poleg tega trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo namen strank v zvezi z njihovo državo izvora, je treba ugotoviti, da L. Jenkinson Sodišču predlaga, naj opravi presajo dejstev, za katero v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 124 te sodbe, ni pristojno, razen v primeru izkrivljanja.
- 159 Na tretjem mestu, treba je navesti, da uporaba člena 8 Uredbe Rim I pomeni, prvič, da sodišče, ki odloča o sporu, opredeli pravo, ki bi se uporabilo, če pogodbeni stranki ne bi izbrali prava, in na podlagi tega prava določi pravila, od katerih ni mogoče odstopati z dogovorom, in drugič, da to sodišče primerja raven varstva, do katere je delavec upravičen na podlagi teh pravil, z ravnjo varstva, ki jo določa pravo, ki sta ga izbrali stranki. Če raven, določena z navedenimi pravili, zagotavlja boljšo zaščito, je treba uporabiti ta pravila (sodba z dne 15. julija 2021, SC Gruber Logistics, C-152/20 in C-218/20, EU:C:2021:600, točka 27).
- 160 Vendar se L. Jenkinson v obravnavani zadevi le na splošno sklicuje na belgijsko pravo, ne opredeljuje pa nobenega točno določenega pravila, ki bi ga moralo Splošno sodišče upoštevati pri uporabi navedenega člena, tako da ne dokazuje, da je Splošno sodišče s tem, da mu ni omogočilo uporabe tega domnevno ugodnejšega pravila, napačno uporabilo pravo.
- 161 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Splošno sodišče s tem, da ni niti preverilo niti uporabilo ugodnejšega pravila na podlagi prava, ki bi se uporabljalo v obravnavani zadevi, če stranki ne bi bili izbrali drugega prava, ni napačno uporabilo prava. Enako velja za argumentacijo, ki se nanaša na uporabo prava Unije na podlagi člena 9 Uredbe Rim I.

- 162 Iz navedenega izhaja, da Splošno sodišče pri določitvi prava, ki se uporablja za prvih devet pogodb o zaposlitvi za določen čas, navedenih v točki 13 te sodbe, in za zadnji dve pogodbi o zaposlitvi za določen čas, ni napačno uporabilo prava, tako da argumenti, povzeti v točki 112 te sodbe, ki se nanašajo na vrstni red, ki ga je Splošno sodišče izbralo pri preučitvi teh pogodb o zaposlitvi za določen čas za določitev prava, ki se uporablja za zadevno pogodbeno razmerje, nikakor ne morejo uspeti.
- 163 Glede na zgornje preudarke je treba tretji del tretjega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.

Drugi in tretji očitki iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 164 L. Jenkinson z drugim očitkom iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je izkrivilo irsko pravo pri razlagi in uporabi člena 9 Protection of Employees (Fixed – Term Work) Act 2003 (zakon iz leta 2003 o varstvu delavcev (delo za določen čas), v nadaljevanju: zakon iz leta 2003).
- 165 Najprej trdi, da je Splošno sodišče v točki 151 iste sodbe s tem, da ni štelo, da je le Svet pristojen za določitev pogojev za zaposlitev osebja misij, napačno uporabilo pravo. Ta točka naj bi bila tudi v nasprotju z Obvestilom C(2009) 9502, ki naj bi nalagalo specifično vrsto pogodbe za vsako funkcijo. Poudarja tudi, da se člen 9 zakona iz leta 2003 nanaša na pojem „povezani delodajalci“.
- 166 Na prvem mestu, kar zadeva analizo cilja, na katerega se sklicuje misija Eulex Kosovo, da bi upravičila veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas, L. Jenkinson meni, da Splošno sodišče v točkah 152, 154 in 155 izpodbijane sodbe ne bi smelo uporabiti sodne prakse Sodišča, temveč sodno prakso irskih sodišč. Splošno sodišče naj bi tako nezakonito omejilo varstvo, ki je delavcem zagotovljeno z irskim pravom. Natančneje, po mnenju L. Jenkinsona je Splošno sodišče v točkah od 157 do 175 te sodbe analizo objektivnih razlogov, ki upravičujejo veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas, napačno in brez obrazložitve omejilo na analizo začasnosti misije Eulex Kosovo, medtem ko naj bi irska sodišča v upravičitev veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas presojala različne objektivne razloge, in sicer znatno prestrukturiranje, s katerim se mora soočiti delodajalec, potrebo po začasnem strokovnem znanju na določenem področju, potrebo po zaposlitvi delavcev za kratkoročni projekt, ki je jasno opredeljen in začasen, ter odsotnost osebja, povezano na primer z bolniškim dopustom delavca. Analiza Splošnega sodišča naj bi bila torej očitno v nasprotju s sodno prakso irskih sodišč, na katero se je pred njim skliceval L. Jenkinson.
- 167 Natančneje, prvič, glede tega, da je Splošno sodišče upoštevalo trajanje mandatov misije Eulex Kosovo, L. Jenkinson trdi, da bi moralo Splošno sodišče upoštevati naravo dela, ki ga je opravljal pri misiji Eulex Kosovo ter ki je ustrezalo stalnim in trajnim potrebam delodajalca, ne pa da se je v točkah od 157 do 160 izpodbijane sodbe sklicevalo na dejavnost misije Eulex Kosovo ali da je v točkah od 177 do 180 te sodbe upoštevalo neupoštevne vidike, kot je prednostna zaposlitev napotenega osebja. Splošno sodišče naj bi s tem izkrivilo pojem „stalne in trajne potrebe delodajalca“. L. Jenkinson se v zvezi s tem sklicuje na odlomek odločbe „*adjudication officer*“ (arbitražnega uslužbenca).

- 168 Drugič, kar zadeva presojo Splošnega sodišča v točkah 161 in 162 izpodbijane sodbe v zvezi z obdobji, na katera se nanašajo referenčni finančni zneski, navedeni v zaporednih različicah člena 16 Skupnega ukrepa 2008/124, L. Jenkinson meni, da je upoštevanje časovne omejenosti teh obdobji, da bi se štelo, da je bila sklenitev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas upravičena, v nasprotju s sodno prakso irskih sodišč. Natančneje, L. Jenkinson se sklicuje na odlomke iz sodb teh sodišč, iz katerih naj bi bilo očitno razvidno, da dejstvo, da mora biti na razpolago proračun za plačilo delavca v okviru določene dejavnosti, ne zadostuje za utemeljitev sklenitve pogodbe o zaposlitvi za določen čas. Poleg tega, če bi se institucije Unije štele za sodelodajalke L. Jenkinsona skupaj z misijo Eulex Kosovo, Splošno sodišče ne bi moglo sprejeti argumentov v zvezi s financiranjem misije Eulex Kosovo.
- 169 Tretjič, L. Jenkinson trdi, da pri presoji Splošnega sodišča iz točk od 163 do 169 izpodbijane sodbe, v skladu s katero sta se pristojnost in področje delovanja misije Eulex Kosovo prilagajala razvoju razmer na terenu ter odnosu med Unijo in kosovskimi organi, niso bili upoštevani standardni operativni postopki (PON), ki naj bi določali pravila o prerazporeditvi osebja bodisi znotraj misije Eulex Kosovo bodisi v okviru druge mednarodne misije Unije.
- 170 Četrtrič, L. Jenkinson trdi, da je treba merilo trajanja mandatov zaporednih vodij misije Eulex Kosovo, navedeno v točkah od 170 do 175 izpodbijane sodbe, zavrnilo, ker naj bi delodajalcu omogočalo, da sklepa zgolj pogodbe za določen čas. Splošno sodišče naj v zvezi s tem ne bi dokazalo, da je bilo v tem okviru tako merilo mogoče uporabiti. Navedeno merilo naj bi tako delavca prikrajšalo za učinkovit nadzor nad zakonitostjo take uporabe, zlasti glede na člen 9 zakona iz leta 2003. Poleg tega naj bi bila točka 175 te sodbe očitno v nasprotju z ugotovitvijo, da misija Eulex Kosovo nima pravne osebnosti in da vodje te misije nimajo pristojnosti.
- 171 Petič, kar zadeva preudarke Splošnega sodišča glede zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas, po mnenju L. Jenkinsona to sodišče v točkah 185 in 187 izpodbijane sodbe ni moglo veljavno ugotoviti, da so bili razlogi za njegovo presojo enaki kot tisti v zvezi s prejšnjimi pogodbami o zaposlitvi za določen čas, saj je misija Eulex Kosovo pojasnila, da je bil namen zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas uskladiti namene pogodb o zaposlitvi za določen čas, sklenjenih z več uslužbenci misije Eulex Kosovo.
- 172 Na drugem mestu, Splošno sodišče naj ne bi preučilo ustreznosti uporabe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas z vidika irskega prava. Tako naj bi Splošno sodišče zakonitost veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas utemeljilo z olajšanjem prekinitve tovrstnih pogodb brez finančnih posledic, čeprav naj nobena od toženih strank na prvi stopnji ne bi dokazala, da bi do takih posledic prišlo, če bi bila sklenjena pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točkah 181 in 184 izpodbijane sodbe napačno zavrnilo predlog drugega ukrepa, ki ga je podal L. Jenkinson, ne da bi analiziralo, ali obstaja možnost, ki manj posega v stabilnost in obstoječe pravice delavca v smislu sodne prakse irskih sodišč. Splošno sodišče naj bi s tem obrnilo dokazno breme, ki naj bi ga nosil delodajalec.
- 173 Splošno sodišče naj bi v točki 187 izpodbijane sodbe presodilo, da je bila uporaba zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas potrebna in primerna, s čimer naj bi izkrivilo irsko pravo, saj naj se ne bi odločilo na podlagi konkretne preučitve zadevnega položaja ter glede na druge, manj neugodne in negotove načine za zadostitev interesom obeh strank.
- 174 Podredno, L. Jenkinson zatrjuje kršitev načela enakega obravnavanja in načela enotnosti prava. Sklicuje se na nujnost preučitve stalnosti in trajnosti potreb delodajalca glede na irsko pravo, ki naj bi se sklicevalo na sodbo z dne 4. julija 2006, Adeneler in drugi (C-212/04, EU:C:2006:443,

točke od 58 do 75). Taka preučitev naj bi morala temeljiti na preučitvi, ki jo je zakonodajalec Unije uporabil v okviru sprejetja PZDU na podlagi člena 336 PDEU. L. Jenkinson zato graja izpodbijano sodbo, ker naj bi bila z njo dana občutno širša razlaga Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je naveden v Prilogi k Direktivi 1999/70, kot so jo institucije Unije sprejele v okviru PZDU, pri čemer je bilo število podaljšanj pogodb o zaposlitvi za določen čas omejeno na dve. L. Jenkinson se v utemeljitev te argumentacije sklicuje tudi na sodbi z dne 11. julija 1985, Maag/Komisija (43/84, EU:C:1985:328), in z dne 15. aprila 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223).

- 175 L. Jenkinson s tretjim očitkom iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo tega, da misija Eulex Kosovo nima pravne osebnosti, in njegovih navedb v zvezi s prenosom pooblastil, vključno s proračunskimi zadevami.
- 176 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev drugega in tretjega očitka iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga.

– *Presoja Sodišča*

- 177 Najprej je treba poudariti, da se argumenti L. Jenkinsona zoper točko 151 izpodbijane sodbe prekrivajo z argumenti, navedenimi v okviru prvega pritožbenega razloga te pritožbe, ki je bil zavrjen v točkah od 45 do 55 te sodbe, saj želi L. Jenkinson s temi argumenti v resnici izpodbijati zakonitost členov 9(3) in 10(3) Skupnega ukrepa 2008/124 v delu, v katerem ti določbi določata, da lahko misija Eulex Kosovo po potrebi pogodbeno zaposluje tudi mednarodno civilno osebje in da se pogoji zaposlitve ter pravice in obveznosti tega osebja določijo v pogodbah, sklenjenih med vodjo misije Eulex Kosovo ali misijo Eulex Kosovo in člani osebja.
- 178 Poleg tega L. Jenkinson ni dokazal, da se Obvestilo C(2009) 9502 uporablja za zaporedne vodje misije Eulex Kosovo in za to misijo za določitev vrste pogodbe, ki mu je bila ponujena. Ti argumenti so torej neutemeljeni.
- 179 Kar zadeva, na prvem mestu, argument v zvezi z izkrivljanjem sodne prakse irskih sodišč v zvezi z razlogi, ki upravičujejo sklenitev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, je treba opozoriti, kot je razvidno iz točke 107 te sodbe, da je Sodišče v okviru nadzora razlage nacionalnega prava, ki jo je podalo Splošno sodišče, v okviru pritožbe pristojno le za to, da preveri, ali je prišlo do izkrivljenja tega prava, ki mora biti očitno razvidno iz listin v spis. V obravnavani zadevi ni tako.
- 180 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 156 do 187 izpodbijane sodbe upoštevalo več dejavnikov, da je na podlagi celovite presoje štelo, da je L. Jenkinson v posebnem pravnem okviru in specifičnem poklicnem kontekstu, za katera je značilna začasnost, opravljal naloge, ki so mu bile zaupane v okviru misije Eulex Kosovo, za katero je bilo poleg tega načrtovano, da se nazadnje ukine.
- 181 V tem okviru je treba najprej opozoriti, da če je treba argument L. Jenkinsona razumeti tako, da se sklicuje na napako Splošnega sodišča v točki 153 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na opustitev analize, ali je bilo v obravnavani zadevi mogoče šteti, da je L. Jenkinson sklenil pogodbe o zaposlitvi za določen čas s „povezanimi delodajalci“, je treba navesti, da L. Jenkinson ne navaja nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, da zaradi neoprave analize te možnosti nista bila upoštevana vsebina in obseg irskega prava, tako da je treba ta argument šteti za neutemeljen.

- 182 Kar zadeva to, da je Splošno sodišče pri ugotovitvi, da je bila sklenitev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas utemeljena z objektivnimi razlogi, upoštevalo začasno razsežnost misije Eulex Kosovo, iz odlomkov sodb, na katere se sklicuje L. Jenkinson, vključno s tistimi, ki se nanašajo na obstoj objektivnih razlogov, ki lahko v irskem pravu upravičujejo veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas, ne izhaja, da Splošno sodišče take razsežnosti ne more upoštevati za utemeljitev sklenitve zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas.
- 183 Zlasti je treba opozoriti, prvič, da je v odlomku odločbe arbitražnega uslužbenca, ki ga L. Jenkinson navaja kot dokaz, da je Splošno sodišče izkrivilo sodno prakso irskih sodišč, navedeno, da so razlogi, povezani s časovno omejenim posebnim projektom, ki je predmet posebnega financiranja, in ne splošnega financiranja stalnega subjekta, objektivni razlogi za sklenitev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas.
- 184 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče v točkah od 157 do 160 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bila misija Eulex Kosovo ustanovljena za določeno obdobje, ki je bilo podaljšano. Tako iz odlomka navedene odločbe, na katerega se sklicuje L. Jenkinson, ne izhaja, da je Splošno sodišče v točkah od 157 do 160 izpodbijane sodbe očitno napačno razumelo irsko pravo in tako izkrivilo vsebino ali obseg tega prava.
- 185 Drugič, ugotoviti je treba, da glede na to, kar je bilo navedeno v točki 180 te sodbe, enako velja za argumente v zvezi s točkama 161 in 162 izpodbijane sodbe, navedene v točki 168 te sodbe.
- 186 V odlomkih iz sodb, na katere se sklicuje L. Jenkinson, je namreč navedeno, da dejstvo, da je treba imeti proračun za plačilo delavcu v okviru določene dejavnosti, ne zadostuje za utemeljitev sklenitve zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas. Vendar na podlagi teh odlomkov ni mogoče šteti, da je upoštevanje finančne in časovne omejenosti financiranja misije Eulex Kosovo element, ki ni upošteven v okviru celovite preučitve okoliščin, zaradi katerih je delodajalec svojemu zaposlenemu predlagal sklenitev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas.
- 187 Iz tega sledi, da L. Jenkinsonu ni uspelo dokazati, da je Splošno sodišče s tem, da je v okviru celovite presoje, navedene v točki 180 te sodbe, upoštevalo časovno omejenost proračuna, dodeljenega misiji Eulex Kosovo, očitno napačno razlagalo vsebino ali obseg teh sodb.
- 188 Tretjič, L. Jenkinson ni predložil nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti, da v skladu z irskim pravom ni mogoče upoštevati niti spreminjanja pristojnosti misije Eulex Kosovo niti spreminjanja njenega področja delovanja. Namen argumenta, s katerim pritožnik izpodbija, da je Splošno sodišče upoštevalo ta dejavnika, je v resnici to, da bi Sodišče ponovno presodilo nekatere elemente iz spisa, in sicer tiste, ki se nanašajo na pravila, ki izhajajo iz SPD. Sodišče pa v okviru pritožbe za to ni pristojno. Zato je treba ta argument zavrnil kot nedopusten.
- 189 Četrto, argument, da je bil namen zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas uskladiti prenehanje pogodb o zaposlitvi za določen čas, sklenjenih z več zaposlenimi pri misiji Eulex Kosovo, izhaja iz napačnega razumevanja izpodbijane sodbe. Splošno sodišče je namreč v točki 187 te sodbe poudarilo, da se je iztek zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas ujemal z datumom ukinitve delovnega mesta, ki ga je do takrat zasedal L. Jenkinson, in to v okviru prestrukturiranja misije Eulex Kosovo, za katero se je odločil Svet. Tako je Splošno sodišče upoštevalo posebnosti okvira, v katerega je bila umeščena navedena zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas, ne da bi se oprlo le – kot napačno meni L. Jenkinson – na razloge, ki so pripeljali do sklenitve pogodb o zaposlitvi za določen čas pred zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas. V teh okoliščinah je treba ta argument zavrnil kot neutemeljen.

- 190 Petič, kar zadeva obrazložitev Splošnega sodišča, ki se nanaša na trajanje mandatov zaporednih vodij misije Eulex Kosovo, je treba navesti, da je Splošno sodišče v točkah od 170 do 175 izpodbijane sodbe pri analizi obstoja objektivnih razlogov, ki upravičujejo sklenitev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, upoštevalo okoliščino, da je bilo trajanje mandatov zaporednih vodij misije Eulex Kosovo časovno omejeno in določeno „za spremenljiva in nepredvidljiva obdobja“, ter menilo, da ta okoliščina ponazarja začasnost misije Eulex Kosovo.
- 191 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da tudi če bi bila ta obrazložitev izpodbijane sodbe napačna, taka napaka ne bi mogla povzročiti razveljavitve te sodbe. Navedena obrazložitev je namreč le eden od elementov, ki jih je Splošno sodišče upoštevalo pri celoviti presoji, navedeni v točki 180 te sodbe, in na podlagi katerih je ugotovilo, da sklenitev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas spada v okvir, za katerega je značilna začasnost misije Eulex Kosovo.
- 192 Glede na celovito presoj, ki je temeljila na analizi parametrov, preučenih zlasti v točkah od 156 do 169 izpodbijane sodbe in v točkah od 185 do 187 te sodbe, je Splošno sodišče lahko veljavno ugotovilo, da so obstajali objektivni razlogi za utemeljitev sklenitve preučenih pogodb o zaposlitvi za določen čas. Zato je treba argumente, ki se nanašajo na te točke, šteti za brezpredmetne. Enako velja za argumente v zvezi s točkami od 177 do 180 izpodbijane sodbe, na katere je bilo opozorjeno v točki 167 te sodbe.
- 193 Na drugem mestu, iz odlomkov sodb, ki jih je L. Jenkinson navedel v podporo svojemu argumentu v zvezi s tem, in sicer da Splošno sodišče ni opravilo nadzora ustreznosti predvidenega ukrepa zaposlovanja, je razvidno, da mora tožena stranka, da bi dokazala obstoj objektivnih razlogov, ki upravičujejo ta ukrep, dokazati obstoj legitimnega cilja, na katerem temelji navedeni ukrep, ter dokazati, da je ta ukrep primeren in nujen za doseg tega cilja. Iz teh odlomkov prav tako izhaja, da se mora sodišče, da bi ugotovilo, ali je razlog mogoče šteti za objektivni, vprašati, ali zadevni ukrep pomeni najmanj neugodno obravnavanje za delavca, hkrati pa delodajalcu omogoča, da doseže navedeni cilj.
- 194 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 146 izpodbijane sodbe ugotovilo, da člen 7 zakona iz leta 2003 v bistvu zahteva, da mora navedeni razlog, da bi bil objektivni, temeljiti na preudarkih, ki niso povezani z zaposlenim, manj ugodno obravnavanje, ki ga pogodba o zaposlitvi za določen čas pomeni za delavca, pa mora biti namenjeno doseganju legitimnega cilja delodajalca, in to na primeren in nujen način.
- 195 Splošno sodišče je v nadaljevanju razlogovanja v točkah od 181 do 184 te sodbe med drugim navedlo, da že sama narava misije Eulex Kosovo neizogibno vpliva na zaposlitvene pogoje njenega osebja in možnosti zaposlitve tega osebja. V zvezi s tem je izključilo, da bi bilo mogoče slediti predlogu L. Jenkinsona, da bi bilo mogoče skleniti pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, ki bi vsebovala razvezno klavzulo za primer prenehanja mandata misije Eulex Kosovo, ter je v bistvu ugotovilo, da je bila uporaba desete pogodbe o zaposlitvi za določen čas potrebno in primerno sredstvo, da se misiji Eulex Kosovo zagotovijo sredstva, potrebna za izvršitev njenega mandata, za katerega je bilo značilno finančno in časovno omejeno financiranje.
- 196 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 187 izpodbijane sodbe navedlo, da je na podlagi posebnih okoliščin, povezanih zlasti s prestrukturiranjem misije Eulex Kosovo, mogoče šteti, da je sklenitev zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas nujno in primerno sredstvo za zadovoljitev potreb, zaradi katerih je bilo vzpostavljeno pogodbeno razmerje.

- 197 Iz navedenega izhaja, da je Splošno sodišče v okoliščinah obravnavane zadeve, kot je v bistvu navedel generalni pravobranilec v točki 154 sklepnih predlogov, ugotovilo, da je bila zaposlitev L. Jenkinsona na podlagi zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas edini način za zadovoljitev potreb misije Eulex Kosovo, ki so bile časovno omejene in so bile odvisne od dejavnikov, ki so bili zunaj vpliva te misije.
- 198 Ni očitno, da Splošno sodišče pri tem ni upoštevalo vsebine in obsega obveznosti, ki jo zatrjuje L. Jenkinson, v skladu s katero mora sodišče preveriti, ali izpodbijani ukrep pomeni najmanj neugodno obravnavanje za delavca, hkrati pa delodajalcu omogoča, da doseže svoj cilj. Iz tega sledi, da L. Jenkinson izkrivljanja irskega prava, ki ga zatrjuje, ni dokazal.
- 199 Kar zadeva argument L. Jenkinsona, da Splošno sodišče s tem, da se je sklicevalo le na sodno prakso Sodišča, ni upoštevalo sodne prakse irskih sodišč, je treba dodati, da Splošno sodišče, kot je razvidno iz zgoraj navedenega, pri uporabi irskega prava v obravnavani zadevi ni izkrivilo te sodne prakse. Ker L. Jenkinson v pritožbi ni navedel nobenega drugega specifičnega elementa, je treba ugotoviti, da navedeni argument ne more uspeti.
- 200 Kar zadeva podredno navedeni očitki L. Jenkinsona, ki se nanaša na kršitev načela prepovedi diskriminacije in načela enotnosti prava, je treba najprej navesti, da je razlaga določbe 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je Priloga k Direktivi 1999/70, podana v sodbi z dne 4. julija 2006, Adeneler in drugi (C-212/04, EU:C:2006:443), omenjena tudi v sodbi z dne 26. januarja 2012, Küçük (C-586/10, EU:C:2012:39), na katero se je Splošno sodišče zlasti sklicevalo v točki 154 izpodbijane sodbe.
- 201 Poleg tega s sklicevanjem na sodbi z dne 11. julija 1985, Maag/Komisija (43/84, EU:C:1985:328), in z dne 15. aprila 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223), ni mogoče dokazati, da je Splošno sodišče kakor koli napačno uporabilo pravo. Upoštevnosti teh sodb za analizo izpodbijane sodbe namreč L. Jenkinson v pritožbi ni pojasnil, ta upoštevnost pa tudi ni razvidna iz vsebine teh sodb.
- 202 Kar zadeva argumentacijo L. Jenkinsona, da bi moralo Splošno sodišče svojo razlago izpeljati iz potreb, ki bi lahko ustrezale zahtevam iz določbe 5, točka 1(a), Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je v Prilogi k Direktivi 1999/70, pred zahtevami, ki jih je zakonodajalec Unije sprejel v okviru sprejetja PZDU na podlagi člena 336 PDEU, je treba navesti, da ta argumentacija ne izpolnjuje zahtev, na katere je bilo opozorjeno v točkah 60 in 61 te sodbe.
- 203 Nazadnje, L. Jenkinson ne navaja točnih pravil, ki bi jih določil zakonodajalec Unije in ki bi jih Splošno sodišče moralo upoštevati.
- 204 Natančneje, kar zadeva sklicevanje na omejitev dveh obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki velja za uslužbence Unije, L. Jenkinson ni dokazal, da bi se to pravilo v obravnavi zadevi uporabljalo.
- 205 Iz tega sledi, da je treba, ker ni bil naveden noben drug argument, s katerim bi bilo mogoče podpreti podredno navedeni očitki L. Jenkinsona, ta očitki šteti za delno nedopusten in delno neutemeljen.

- 206 Na tretjem mestu, ker se očitek, naveden v točki 175 te sodbe, ne nanaša na noben točno določen del izpodbijane sodbe in ne vsebuje pravne argumentacije, ki bi Sodišču omogočila izvedbo nadzora, zlasti ker v njem niso navedene posledice, ki bi izhajale iz podelitve pravne osebnosti misiji Eulex Kosovo, ga je treba razglasiti za nedopustnega, ker ne izpolnjuje zahtev, navedenih v točkah 60 in 61 te sodbe.
- 207 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba drugi in tretji očitek iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopustna in zavriniti kot delno neutemeljena.

Peti del tretjega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 208 L. Jenkinson s petim delom tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je v točki 197 izpodbijane sodbe napačno razlagalo njegove argumente. Poleg tega naj bi Splošno sodišče kršilo prepoved odločanja *ultra petita*, ker je izključilo dodelitev poštene in pravične odškodnine L. Jenkinsonu zaradi kršitve člena 8 zakona iz leta 2003.
- 209 Medtem ko naj bi iz navedene točke 197 izhajalo, da je L. Jenkinson izrecno navedel, da njegov zahtevek za povrnitev pogodbene škode, povzročene z nezakonito odpovedjo njegovega pogodbenega razmerja, temelji na preoblikovanju tega razmerja na podlagi člena 9 zakona iz leta 2003, L. Jenkinson meni, da je v stališču, predloženem v odgovor na ukrep procesnega vodstva pred Splošnim sodiščem, izrecno navedel, da „[člen] 8 [tega] zakona [pa] [...] kot tak ni izključna pravna podlaga za odškodnino v zvezi z nezakonito odpovedjo delovnega razmerja, ki temelji predvsem na neupoštevanju veljavne zakonodaje glede pogojev za odpoved pogodbe o zaposlitvi, za katero meni, da jo je treba na podlagi [člena] 9 [navedenega zakona] spremeniti v [pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas]“.
- 210 Poleg tega L. Jenkinson trdi, da je v zvezi z irsko sodbo navedel, da mora biti sankcija za kršitev člena 8 istega zakona pošteno in pravično nadomestilo.
- 211 L. Jenkinson poleg tega Splošnemu sodišču očita, da ni izpeljalo posledic, ki v zvezi z odškodnino izhajajo iz tega člena, čeprav bi morale zlasti ob uporabi svoje neomejene sodne pristojnosti ravnati tako, kot bi to storilo irsko sodišče. Ker ni odločilo tako, naj bi kršilo načelo, v skladu s katerim sodišče ne sme odločati *ultra petita*, ter napačno uporabilo člena 76 in 84 Poslovnika Splošnega sodišča.
- 212 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev petega dela tretjega pritožbenega razloga.

– Presoja Sodišča

- 213 Kadar Splošno sodišče odloča kot sodišče, pristojno po pogodbi na podlagi člena 272 PDEU, mora odločiti samo o pravnem in dejanskem okviru, kot sta ga opredelili stranki v sporu (glej sodbo z dne 17. septembra 2020, Alfamicro/Komisija, C-623/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:734, točka 41).

- 214 V zvezi s tem je treba navesti, da iz tožbe na prvi stopnji izhaja, da je L. Jenkinson v okviru prvega tožbenega predloga uveljavljal odškodninski zahtevek iz naslova nadomestila za čas odpovednega roka v zvezi s prenehanjem njegovega pogodbenega razmerja, za katero je menil, da ga je treba preoblikovati v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas zaradi nezakovitosti te prekinitve in tega, ker ob prenehanju te pogodbe niso bili preneseni socialni dokumenti.
- 215 Vendar na podlagi nobenega elementa tožbe na prvi stopnji ni mogoče domnevati, da je L. Jenkinson zahteval odškodnino zaradi kršitve svoje pravice do tega, da je pisno obveščen o razlogih, ki upravičujejo sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas, in ne sklenitve pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas.
- 216 Res je, da je L. Jenkinson v odgovor na ukrep procesnega vodstva, ki ga je Splošno sodišče sprejelo 1. decembra 2020, navedel, kot je opozoril v okviru petega dela tretjega pritožbenega razloga, da člen 8 zakona iz leta 2003 sam po sebi ni izključna pravna podlaga, na katero se sklicuje v utemeljitev svojega odškodninskega zahtevka v zvezi s prenehanjem svojega pogodbenega razmerja, saj ta zahtevek temelji predvsem na nespoštovanju zakonodaje o pogojih odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki se uporabljajo za to razmerje, za katero meni, da bi ga bilo treba na podlagi člena 9 tega zakona preoblikovati v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas.
- 217 Vendar je L. Jenkinson, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 87 izpodbijane sodbe, v odgovoru na ukrep procesnega vodstva, ki ga je Splošno sodišče sprejelo 6. septembra 2019, trdil, da kršitev določb člena 8 zakona iz leta 2003 *ipso facto* povzroči preoblikovanje zadevnih zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas.
- 218 Iz tega sledi, da Splošno sodišče v točki 197 izpodbijane sodbe ni očitno spremenilo predmeta in vsebine zahtevkov L. Jenkinsona s tem, da je navedlo, da je ta sklicujoč se na kršitev člena 8 zakona iz leta 2003 menil, da bi morala ta kršitev povzročiti preoblikovanje zadevnih zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in da zahtevek za povrnitev domnevne škode, povzročene s prekinitvijo njegovega pogodbenega razmerja, temelji na preoblikovanju tega razmerja.
- 219 Ker odškodninski zahtevek, ki temelji na kršitvi pravice, da je delavec najpozneje na dan podaljšanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas pisno obveščen o razlogih, ki upravičujejo sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za določen čas namesto pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, ni bil vložen na prvi stopnji, je treba ugotoviti, da Splošno sodišče ne bi moglo dodeliti odškodnine na podlagi člena 8 zakona iz leta 2003, niti z izvajanjem neomejene pristojnosti, razen če bi odločilo *ultra petita*.
- 220 Iz tega sledi, da Splošno sodišče s tem, da se ni izreklo o predlogu, ki ga L. Jenkinson v nasprotju s tem, kar trdi, ni vložil, ni kršilo meja načela, da sodišče ne sme odločati *ultra petita*.
- 221 Peti del tretjega pritožbenega razloga je torej treba zavrniti kot neutemeljen.

Šesti del tretjega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 222 L. Jenkinson s šestim delom tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da ni odločilo o odškodninskem zahtevku za pogodbeno škodo, navedenem zlasti v točkah od 180 do 186 tožbe na prvi stopnji.
- 223 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev tega šestega dela.

– Presoja Sodišča

- 224 Spomniti je treba, da je L. Jenkinson zahtevek za povrnitev pogodbene škode, naveden v točkah od 180 do 186 tožbe na prvi stopnji, vložil v okviru prvega tožbenega predloga.
- 225 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točkah 52 in 54 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so vsi odškodninski zahtevki, ki jih je L. Jenkinson vložil v okviru prvega tožbenega predloga, temeljili na preoblikovanju njegovega pogodbenega razmerja v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas ali so sledili tej spremembi.
- 226 Splošno sodišče pa je, potem ko je zavrnilo predlog za preoblikovanje navedenega pogodbenega razmerja v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, v točki 215 te sodbe posledično zavrnilo zahtevek za povrnitev pogodbene škode, ki jo je L. Jenkinson zatrjeval v okviru prvega tožbenega predloga.
- 227 Ker je L. Jenkinson v okviru tega tožbenega predloga zahteval plačilo odškodnine *ex equo et bono* v višini 50.000 EUR in ker je treba ta zahtevek razumeti, kot da sledi predlogu za preoblikovanje njegovega pogodbenega razmerja v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, česar v okviru pritožbe ni učinkovito izpodbijal, je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točki 215 navedene sodbe odločilo o tem odškodninskem zahtevku in ga zavrnilo skupaj z drugimi odškodninskimi zahtevki, navedenimi v okviru navedenega tožbenega predloga.
- 228 Iz tega sledi, da Splošno sodišče ni opustilo odločanja o odškodninskem zahtevku za pogodbeno škodo, navedenem zlasti v točkah od 180 do 186 tožbe L. Jenkinsona na prvi stopnji.
- 229 Zato je treba šesti del tretjega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog in prvi očitek iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 230 L. Jenkinson z drugim pritožbenim razlogom izpodbija, prvič, točko 82 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče, ne da bi to odločitev obrazložilo, odločilo, da bo pri odločanju o predlogu za preoblikovanje pogodbenega razmerja L. Jenkinsona v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas upoštevalo le enajst pogodb o zaposlitvi za določen čas, ne pa pred tem sklenjenih pogodb o zaposlitvi za določen čas v okviru njegove zaposlitve pri misijah EUMM in EUPM. L. Jenkinson

meni, da je treba zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas šteti za del daljšega pogodbenega razmerja s toženimi strankami na prvi stopnji, ki vključuje tudi te pogodbe o zaposlitvi za določen čas.

- 231 L. Jenkinson v bistvu trdi, da je treba glede na nacionalno pravo, ki se uporablja v obravnavani zadevi, upoštevati vse pogodbe o zaposlitvi za določen čas, sklenjene v okviru njegove zaposlitve pri treh zadevnih misijah. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 232 izpodbijane sodbje ugotovilo kontinuiteto zaposlitve L. Jenkinsona pri teh treh zadevnih misijah. Zato naj bi bilo za ugotovitev, ali veriženje zadevnih pogodb o zaposlitvi za določen čas pomeni zlorabo, nujno, da se te pogodbe o zaposlitvi za določen čas preučijo po kronološkem vrstnem redu, česar naj Splošno sodišče ne bi storilo.
- 232 Poleg tega naj bi bila na eni strani s tem, da ni bilo preučeno pogodbeno razmerje med L. Jenkinsonom in drugimi toženimi strankami, ki niso misija Eulex Kosovo, in na drugi strani s tem, da ni bila preučena uporaba pojma „stalna zaposlitev pri enem ali več delodajalcih“ v smislu irskega prava, zanikana vsebina točke 77 izpodbijane sodbje, v kateri naj bi bile izpeljane nekatere posledice iz tega, da tri zadevne misije, vključno z misijo Eulex Kosovo, nimajo pravne osebnosti.
- 233 Na drugem mestu, L. Jenkinson meni, da bi moralo Splošno sodišče glede na irsko pravo najprej preveriti, ali je mogoče šteti, da je pogodbeno razmerje v okviru treh zadevnih nalog neprekinjeno in prepleteno s „povezanimi delodajalci“, nato pa ugotoviti posledice takega razmerja. Ker take analize v dveh fazah ni bilo, naj Splošno sodišče ne bi izključilo, da je mogoče pogodbe o zaposlitvi za določen čas, sklenjene za njegovo zaposlitev pri misijah EUMM in EUPM, šteti za neprekinjeno in enotno pogodbeno razmerje z Unijo.
- 234 S prvim očitkom iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga L. Jenkinson navaja, da je Splošno sodišče v točki 153 izpodbijane sodbje storilo napako, ker naj pri preučitvi njegovih predlogov, navedenih v okviru prvega tožbenega predloga, ne bi upoštevalo vseh pogodb o zaposlitvi za določen čas v zvezi z dejavnostmi, ki jih je opravljal v okviru treh zadevnih misij. Splošno sodišče naj, preden je izključilo preučitev vseh teh pogodb o zaposlitvi za določen čas, napačno ne bi analiziralo, ali je bilo v obravnavani zadevi mogoče šteti, da je L. Jenkinson sklenil pogodbe o zaposlitvi za določen čas s „povezanimi delodajalci“, čeprav naj bi bil ta pogoj v irskem pravu bistven.
- 235 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev drugega pritožbenega razloga in prvega očitka iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

- 236 Na prvem mestu, kar zadeva drugi pritožbeni razlog, iz točke 82 izpodbijane sodbje izhaja, da se je Splošno sodišče, ker je bila zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas, ki je edina vsebovala arbitražno klavzulo o določitvi pristojnosti sodišča Unije, del enajstih pogodb o zaposlitvi za določen čas, odločilo preučiti predlog L. Jenkinsona za preoblikovanje enajstih pogodb o zaposlitvi za določen čas v enotno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas. Pojasnilo je, da če bi bil ta predlog zavrjen, ne bi bilo pristojno za preučitev predloga za preoblikovanje zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v zvezi z zaposlitvijo L. Jenkinsona pri misijah EUMM in EUPM v pogodbi o zaposlitvi za nedoločen čas, saj te pogodbe o zaposlitvi za določen čas niso vsebovale arbitražne klavzule o določitvi pristojnosti sodišča Unije.

- 237 Namen teh preudarkov Splošnega sodišča, ki so bili sprejeti v okviru širšega razlogovanja, je bil opredeliti okvir, v katerem je bilo treba opraviti presojo navedenega predloga za preoblikovanje.
- 238 Vendar, na eni strani, v nasprotju s tem, kar trdi L. Jenkinson, ta obrazložitev njemu in Sodišču omogoča, da razumeta, iz katerih razlogov je Splošno sodišče pri tej presoji upoštevalo le enajst pogodb o zaposlitvi za določen čas, ne pa pogodb o zaposlitvi za določen čas L. Jenkinsona pri misijah EUMM in EUPM.
- 239 Na drugi strani, kar zadeva utemeljenost tega pristopa Splošnega sodišča, je iz te obrazložitve razvidno, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je L. Jenkinson s prvim tožbenim predlogom predlagal, naj se izpeljejo posledice iz odpovedi zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ker je treba to pogodbo šteti za del pogodbenega razmerja, ki se je začelo z zaposlitvijo L. Jenkinsona pri misiji EUMM, in da so torej trditve L. Jenkinsona, navedene v okviru prvega tožbenega predloga, odvisne od tega, ali je bila zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas del zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, za katere je treba šteti, da skupaj tvorijo eno samo pogodbo o zaposlitvi za določen čas.
- 240 Splošno sodišče je namreč v točki 52 izpodbijane sodbe v zvezi s predmetom predlogov, podanih v okviru prvega tožbenega predloga, navedlo, da je L. Jenkinson Splošnemu sodišču predlagal, naj zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki jih je sklenil za vzpostavitev pogodbenega razmerja s tremi zadevnimi misijami, preoblikuje v eno samo pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in naj ugotovi, da so pogoji, pod katerimi je ta pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas prenehala, bili v nasprotju z delovnim pravom, ki se uporablja za to vrsto pogodb.
- 241 Splošno sodišče je v točki 66 navedene sodbe ugotovilo, da mora te zahteve, navedene v okviru prvega tožbenega predloga, preučiti tudi ob upoštevanju pogodb o zaposlitvi, ki so bile sklenjene pred zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas.
- 242 Vendar je Splošno sodišče v točki 81 izpodbijane sodbe navedlo, da njegova sodna pristojnost izhaja iz arbitražne klavzule o določitvi pristojnosti sodišča Unije, ki je bila navedena izključno v zadnji pogodbi o zaposlitvi za določen čas.
- 243 Poleg tega, ker je zahteva, vložena v okviru prvega tožbenega predloga, ki se nanaša na prenehanje pogodbenega razmerja L. Jenkinsona na podlagi zadnjenedene pogodbe o zaposlitvi za določen čas, temeljila na predpostavki, da je bila navedena zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas del zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, se je moralo Splošno sodišče nujno izreči tudi o pogodbah o zaposlitvi za določen čas, sklenjenih pred zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas.
- 244 Ker bi se moralo v teh okoliščinah izreči ob upoštevanju prekinitve pogodbenega razmerja na podlagi zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas, za katero L. Jenkinson meni, da je del ene same pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, ni razvidno, da bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je analizo začelo s preučitvijo domnevnih povezav med enajstimi pogodbami o zaposlitvi za določen čas, namesto da bi najprej preučilo vse pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki jih je sklenil L. Jenkinson, vključno s tistimi, ki se nanašajo na njegovo zaposlitev pri misijah EUMM in EUPM.
- 245 Ker je Splošno sodišče v točki 188 izpodbijane sodbe ugotovilo, da obstajajo objektivni razlogi za upravičitev sklenitve vsake od enajstih pogodb o zaposlitvi za določen čas in da je zato treba predlog za preoblikovanje teh enajstih pogodb o zaposlitvi za določen čas v enotno pogodbo

o zaposlitvi za nedoločen čas zavrni, Splošnemu sodišču ni mogoče utemeljeno očitati, da pri odločanju o prvem tožbenem predlogu ni razširilo svoje preučitve na pogodbe o zaposlitvi za določen čas pri misijah EUMM in EUPM.

- 246 Ker je namreč Splošno sodišče ugotovilo, ne da bi bilo to veljavno izpodbijano, da je bila zadnja pogodba, sklenjena med L. Jenkinsonom in misijo Eulex Kosovo, lahko zakonito sklenjena za določen čas, je lahko iz tega sklepalo, da ta pogodba ni bila del pogodbenega razmerja za nedoločen čas. Ker pa je ta presoja zadostovala za izključitev, da bi iztek zadnjenavedene pogodbe lahko pomenil odpoved pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, presoja pogodb o zaposlitvi za določen čas v zvezi z dejavnostmi L. Jenkina v okviru misij EUMM in EUPM nikakor ne bi mogla spremeniti te ugotovitve.
- 247 Iz navedenega izhaja, da L. Jenkinsonu ni uspelo dokazati, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 82 izpodbijane sodbe ugotovilo, da teh pogodb o zaposlitvi za določen čas ni treba upoštevati pri odločanju o zahtevah, vloženih v okviru prvega tožbenega predloga, napačno uporabilo pravo.
- 248 Te ugotovitve ne more omajati argument L. Jenkina, da je Splošno sodišče v točki 232 te sodbe ugotovilo kontinuiteto zaposlitve pri treh zadevnih misijah. Splošno sodišče namreč v tej točki ni prišlo do take ugotovitve. Zato je treba ta argument, ki temelji na napačnem razumevanju navedene točke, zavrni kot neutemeljen.
- 249 Kar zadeva argument L. Jenkina, naveden v točki 232 te sodbe, zadostuje ugotovitev, da ta zgolj trdi, da bi nepreučitev, na eni strani, pogodbenega razmerja med njim in toženimi strankami, ki niso misija Eulex Kosovo, in na drugi strani, pojma „stalna zaposlitev pri enem ali več delodajalcih“ pomenila zanikanje obsega točke 77 izpodbijane sodbe, ne da bi ta argument kakor koli utemeljil. Iz tega sledi, da ta argument ne izpolnjuje zahtev iz točk 60 in 61 te sodbe in ga je zato treba zavreči kot nedopustnega.
- 250 Na drugem mestu, kar na eni strani zadeva argument v zvezi s tem, da Splošno sodišče ni preučilo vprašanja, ali je treba za pogodbeno razmerje v okviru treh zadevnih nalog šteti, da je neprekinjeno in prepleteno s „povezanimi delodajalci“, in na drugi strani prvi očitek iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga, je treba navesti, da je iz točke 247 te sodbe razvidno, da je Splošno sodišče upravičeno ugotovilo, da se mu ni treba izreči o opredelitvi vseh zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas L. Jenkina pri misijah EUMM in EUPM kot trajajočega in enotnega pogodbenega razmerja, tako da Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da tega vprašanja ni preučilo in da teh pogodb o zaposlitvi za določen čas ni upoštevalo v okviru preučitve prvega tožbenega predloga, vključno v točki 153 izpodbijane sodbe.
- 251 Poleg tega Splošno sodišče pred opredelitvijo nacionalnega prava, ki se uporablja, ni moglo presoditi, ali je treba tožene stranke na prvi stopnji šteti za „povezane delodajalce“, saj ta pojem izhaja iz nacionalnega materialnega prava.
- 252 Zato je treba drugi pritožbeni razlog in prvi očitek iz četrtega dela tretjega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopustna in zavrni kot delno neutemeljena.

Drugi del četrtega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 253 L. Jenkinson z drugim delom četrtega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, na prvem mestu, da v točki 230 izpodbijane sodbe ni preučilo, ali za osebje misije Eulex Kosovo veljajo enake pravice in obveznosti, in sicer ne glede na način določitve prava, ki se uporablja, ampak glede pravil nacionalnega materialnega prava, ki se uporablja. Če bi se dopustila uporaba različnih nacionalnih zakonodaj, naj bi to povzročilo očitne neenakosti, zlasti glede uporabe načel prava Unije in Listine. Splošno sodišče naj, ko je to storilo, ne bi preučilo cilja, ki se uresničuje s tem neenakim obravnavanjem, in naj ne bi preverilo spoštovanja načela sorazmernosti v skladu s členom 52 Listine.
- 254 Na drugem mestu, Splošno sodišče naj bi s tem, da je sprejelo uporabo nacionalnega prava za rešitev spora, ki je nastal zaradi pogodbe javnega prava, sklenjene med uslužbencem in Unijo, Uniji naložilo manj obveznosti, kot ji jih nalaga v zvezi z uslužbenci, za katere veljajo PZDU. Torej naj bi obstajalo protislovje med, na eni strani, točko 95 izpodbijane sodbe ter, na drugi strani, točkama 231 in 232 te sodbe.
- 255 Na tretjem mestu, L. Jenkinson meni, da sta sodba z dne 5. oktobra 2004, Sanders in drugi/Komisija (T-45/01, EU:T:2004:289), in sodba tribunal du travail francophone de Bruxelles (delovno sodišče v Bruslju za postopke v francoščini, Belgija) z dne 30. junija 2014, na kateri se je skliceval pred Splošnim sodiščem in ki sta bili preučeni v točkah od 233 do 236 izpodbijane sodbe, upoštevni, zlasti ker naj bi ponazarjali meje proračunskega mandata, dodeljenega misiji Eulex Kosovo. Poleg tega naj bi Splošno sodišče napačno zavrnilo vsakršno analogijo te zadeve z zadevo, v kateri je bila izdana sodba z dne 5. oktobra 2004, Sanders in drugi/Komisija (T-45/01, EU:T:2004:289), saj bi moral biti L. Jenkinson po svojem mnenju zaposlen pod enakimi pogoji kot začasni uslužbenec, ta zahteva pa naj bi bila enaka zahtevi tožečih strank v zadnjemavedeni zadevi.
- 256 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev drugega dela četrtega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

- 257 Na prvem mestu, treba je navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča načelo prepovedi diskriminacije zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (sodbi z dne 8. septembra 2011, Rosado Santana, C-177/10, EU:C:2011:557, točka 65, in z dne 15. septembra 2022, Brown/Komisija in Svet, C-675/20 P, EU:C:2022:686, točka 66).
- 258 Splošno sodišče je v točki 230 izpodbijane sodbe v zvezi z domnevno kršitvijo načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije ugotovilo, da ni prišlo do diskriminacije med člani pogodbenega osebja misije Eulex Kosovo zaradi uporabe različnih nacionalnih pravnih redov, na katere napotujejo pogodbene določbe iz Obvestila C(2009) 9502, ker se ti člani osebja obravnavajo pod enakimi pogoji, ki so enako določeni v pogodbah, ki se nanašajo nanje.
- 259 Navesti je treba, da je Splošno sodišče s tako ugotovitvijo napačno uporabilo pravo.

- 260 Iz navedene točke 230 namreč izhaja, da je Splošno sodišče – ne da bi navedlo, ali je ugotovilo, da so člani pogodbenega osebja misije Eulex Kosovo v primerljivem ali drugačnem položaju – menilo, da je treba glede na to, da so določbe vseh pogodb teh članov osebja, ki so napotovale na to obvestilo za določitev prava, ki se uporablja za pogodbo, enake, šteti, da so bili navedeni člani obravnavani enako.
- 261 Splošno sodišče je tako menilo, da za spoštovanje načela prepovedi diskriminacije zadostuje, da so določena enaka pravila za določitev prava, ki se uporablja za navedene člane osebja.
- 262 Ob predpostavki, da so člani pogodbenega osebja misije Eulex Kosovo v primerljivem položaju, pa je treba navesti, da lahko uporaba različnih nacionalnih zakonodaj v praksi povzroči različno obravnavanje zadevnih oseb glede pravic, ki so jim priznane, in obveznosti, ki so jim naložene v danem položaju. Zato se Splošno sodišče, ne da bi s tem načelu prepovedi diskriminacije odvzelo vsakršen konkreten učinek in tako ne da bi s tem napačno uporabilo pravo, ni moglo omejiti na ugotovitev, da so bila pogodbeno določila, na podlagi katerih je mogoče opredeliti materialna pravila, ki se uporabljajo, enaka za vse člane pogodbenega osebja misije Eulex Kosovo.
- 263 Vendar napačna uporaba prava, ugotovljena v točki 49 te sodbe, ne more povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe.
- 264 Iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da če obrazložitev odločbe Splošnega sodišča vsebuje kršitev prava Unije, vendar je izrek te odločbe utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, taka kršitev ne more povzročiti razveljavitve te odločbe in je treba obrazložitev nadomestiti (sodba z dne 6. maja 2021, Bayer CropScience in Bayer/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 265 V zvezi s tem je treba spomniti, da se L. Jenkinson sklicuje na domnevno kršitev načela prepovedi diskriminacije med različnimi člani mednarodnega civilnega osebja misije Eulex Kosovo, ker so se za te člane osebja uporabljale različne nacionalne zakonodaje, določene na podlagi navezne okoliščine iz Obvestila C(2009) 9502, ki napotuje na pravo države, katere državljan je zadevna oseba.
- 266 Vendar je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče ugotovilo, ne da bi se to v tej pritožbi veljavno izpodbijalo, da je bilo v skladu z določbami primarnega in sekundarnega prava, navedenimi v točkah od 226 do 228 te sodbe, zaporednim vodjem misije Eulex Kosovo, nato pa tudi sami misiji Eulex Kosovo, izrecno dovoljeno pogodbeno zaposliti mednarodno civilno osebje.
- 267 Iz pogodbene narave tako vzpostavljenih razmerij pa izhaja, da ker ni skupne evropske ureditve, ki bi se uporabljala za osebje misije Eulex Kosovo, materialna pravila, katerih namen je dopolniti pogodbeno določila, izhajajo iz nacionalnega prava, ki bo opredeljeno na podlagi pravil mednarodnega zasebnega prava in na podlagi sporazuma med pogodbenima strankama.
- 268 Kot je razvidno zlasti iz točke 119 izpodbijane sodbe, ki je L. Jenkinson v okviru te pritožbe ni izpodbijal, je bila v obravnavani zadevi navezna okoliščina iz Obvestila C(2009) 9502, ki napotuje na pravo države, katere državljan je zadevna oseba, navedena v devetih pogodbah o zaposlitvi za določen čas, ki jih je L. Jenkinson sklenil z misijo Eulex Kosovo, v skladu s pravili mednarodnega zasebnega prava, ki se uporabljajo za te pogodbe, in na podlagi sporazuma med strankama navedenih pogodb.

- 269 Iz tega izhaja, da člani pogodbenega osebja misije Eulex Kosovo iz različnih držav članic za sklenitev svojih pogodb niso bili v primerljivem položaju, ampak so bili v različnih pravnih in dejanskih položajih, zlasti zaradi različnih zakonodaj, ki so se zanje na podlagi njihovega izvora uporabljale ob sklenitvi teh pogodb.
- 270 V teh okoliščinah je treba šteti, da uporaba različnih materialnih pravil za člane mednarodnega civilnega osebja Eulex Kosovo na eni strani temelji na upoštevanju objektivnih okoliščin, opredeljenih v upoštevem mednarodnem zasebnem pravu, in je na drugi strani posledica dejstva, da so bili ti člani v položajih, ki niso bili primerljivi.
- 271 Zato L. Jenkinson ni uspel dokazati, da v okoliščinah obravnavane zadeve uporaba različnih nacionalnih materialnih pravic za člane mednarodnega civilnega osebja misije Eulex Kosovo pomeni kršitev načela prepovedi diskriminacije.
- 272 Na drugem mestu, treba je navesti, da je Splošno sodišče v točki 231 izpodbijane sodbje ugotovilo, da je L. Jenkinson napačno trdil, da mu je zaradi diskriminacije nastala škoda v primerjavi z uslužbenci, za katere veljajo PZDU, ki bi se morali kot za uslužbenca, zaposlenega pri misiji ESZD, uporabiti tudi zanj, pri čemer je dodalo, da se v skladu z memorandumom o soglasju, podpisanim v Beogradu 13. julija 1991, o ustanovitvi misije ECMM, ki je bila pozneje preimenovana v misijo EUMM, za osebje ne bi smelo šteti, da je bilo zaposleno drugače kot „evropsko osebje“.
- 273 Splošno sodišče je v točki 232 te sodbje na eni strani ugotovilo, da L. Jenkinson v utemeljitev svojih argumentov ni predložil niti tega memoranduma niti nobene druge informacije in da navedeni memorandum nikakor ne vsebuje določbe, ki bi dokazovala nezakonnost zaposlovanja mednarodnega civilnega osebja pri misiji Eulex Kosovo.
- 274 Na drugi strani je Splošno sodišče v navedeni točki 232 navedlo, da je zakonodajalec Unije v okviru normativnih določb v zvezi z misijo Eulex Kosovo določil pravno podlago, ki vodi Eulex Kosovo in nato tej misiji omogoča pogodbeno zaposlovanje mednarodnega civilnega osebja.
- 275 Kot pa je bilo navedeno v točki 86 te sodbje, se je Splošno sodišče v točki 95 izpodbijane sodbje omejilo na ugotovitev, da se Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, na katerega se sklicuje L. Jenkinson, uporablja le za institucije, organe, urade in agencije Unije ter njihove uprave in uslužbenca v njihovih odnosih z javnostjo, tako da je izključeno, da bi se L. Jenkinson nanj lahko skliceval v zvezi s svojim delovnim razmerjem.
- 276 Iz tega sledi, da med točko 95 izpodbijane sodbje na eni strani ter točkama 231 in 232 te sodbje na drugi strani ni nobenega protislovja.
- 277 Poleg tega je treba navesti, da L. Jenkinson s trditvijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je Uniji naložilo manj obveznosti, kot jih ta sama nalaga v zvezi z uslužbenci, za katere veljajo PZDU, navaja očitek, ki se nanaša na to, da ni pravnega okvira, ki bi urejal njegov položaj kot položaj člana mednarodnega civilnega osebja misije Eulex Kosovo, ki – kot je bilo navedeno v točkah od 68 do 72 te sodbje – na prvi stopnji ni bil naveden. Zato je treba ta očitek zavreči kot nedopusten.
- 278 Na tretjem mestu, kar zadeva argument, ki se nanaša na upoštevnost sodbje z dne 5. oktobra 2004, Sanders in drugi/Komisija (T-45/01, EU:T:2004:289), in sodbje tribunal du travail francophone de Bruxelles (delovno sodišče v Bruslju za postopke v francoščini) z dne 30. junija 2014, na kateri se je

L. Jenkinson skliceval pred Splošnim sodiščem, je treba v obravnavani zadevi ugotoviti, da ta ni dokazal, zakaj naj bi bili ti sodbi upoštevni za obravnavano zadevo v smislu, da Splošno sodišče v točkah 234 in 236 izpodbijane sodbe ne bi moglo izključiti vsakršne analogije z navedenima sodbama. Čeprav namreč L. Jenkinson trdi, da je na podlagi teh dveh sodb mogoče ugotoviti, da je misija Eulex Kosovo imela možnost, da se ji dodelijo dodatni zneski, in da je zato treba preučiti argumente v zvezi s finančno uredbo, L. Jenkinson s tem argumentom ni uspel dokazati, kakšne posledice je v tej zadevi treba izpeljati iz navedenih dveh sodb. Zato je treba navedeni argument zavrniti kot neutemeljen.

- 279 Kar zadeva argument L. Jenkinsona, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo vsakršno analogijo med obravnavano zadevo in zadevo, v kateri je bila izdana sodba z dne 5. oktobra 2004, Sanders in drugi/Komisija (T-45/01, EU:T:2004:289), ker bi moral biti sam po svojem mnenju zaposlen v treh zadevnih misijah v skladu s pravili PZDU, ki se uporabljajo začasne uslužbenke, je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso Sodišča Unija lahko sklepa pogodbe o zaposlitvi, ki jih ureja pravo države članice, vendar mora pogodbene pogoje opredeliti glede na potrebe službe, in ne zato, da bi se izognila uporabi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije in/ali PZDU (glej v tem smislu sodbo z dne 6. decembra 1989, Mulfinger in drugi/Komisija, C-249/87, EU:C:1989:614, točki 10 in 11).
- 280 Tako v nasprotju s tem, kar trdi L. Jenkinson, iz člena 336 PDEU ni mogoče sklepati o pravici do zaposlitve na enak način, kot se uporablja za uslužbenca, za katerega veljajo PZDU. Poleg tega L. Jenkinson ni dokazal, da je bil v obravnavani zadevi zaposlen na tej podlagi ali da so bili pogoji za njegovo zaposlitev opredeljeni zato, da bi se izognilo uporabi PZDU. Zato je treba argument, ki temelji na obstoju te domnevne pravice, zavrniti kot neutemeljen.
- 281 Iz tega sledi, da L. Jenkinson ne more trditi, da je Splošno sodišče v točkah od 231 do 235 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo.
- 282 Drugi del četrtega pritožbenega razloga je torej treba zavrniti.

Peti pritožbeni razlog

Trditve strank

- 283 L. Jenkinson s petim pritožbenim razlogom graja preizkus dopustnosti tretjega tožbenega predloga, ki ga je opravilo Splošno sodišče.
- 284 Meni, da so nejasnost, nepredvidljivost, odsotnost pravne varnosti in neenako obravnavanje očitno razvidni iz izmenjav stališč med strankami postopka v zvezi s prvim tožbenim predlogom oziroma so z njim neizogibno povezane. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo vseh dejanskih in pravnih preudarkov, predstavljenih na prvi stopnji, ter naj ne bi preverilo zakonitosti prakse v zvezi z zaposlovanjem mednarodnega civilnega osebja pri misiji Eulex Kosovo. Tako naj bi nezakonito zmanjšalo obseg nadzora nad zakonitostjo ravnanja toženih strank na prvi stopnji in kršilo člen 5 PEU.
- 285 Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 244 izpodbijane sodbe napačno menilo, da nobena od problematik, ki jih je navedel L. Jenkinson, ni bila jasno predstavljena, v točki 245 te sodbe pa, da je bil predlog, naveden v okviru tretjega tožbenega predloga, povezan z ravnanjem Splošnega sodišča.

286 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev petega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

- 287 Splošno sodišče je v točkah od 244 do 247 izpodbijane sodbe navedlo razloge, iz katerih je menilo, da tretji predlog ni jasen in da ga je zato treba zavreči kot očitno nedopustnega. Natančneje, Splošno sodišče je v točkah 245 in 246 te sodbe ugotovilo, da se je L. Jenkinson na prvi stopnji skliceval na obstoj škode, ki je nastala, ker je Splošno sodišče zavrnilo prvi in drugi tožbeni predlog, navedena primarno, in ki naj bi jo bilo mogoče pripisati toženim strankam.
- 288 L. Jenkinson v okviru petega pritožbenega razloga navaja sklop splošnih trditev glede pravnega in dejanskega položaja v zvezi s tožbo na prvi stopnji in Splošnemu sodišču očita, da ni preučilo različnih pravnih vprašanj, ki jih je navedel, ne da bi pravno zadostno pojasnil, kakšna naj bi bila napaka, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo s tem, da je menilo, da tretji tožbeni predlog ne izpolnjuje zahtev po jasnosti, ki jih je navedlo v točki 243 izpodbijane sodbe.
- 289 Natančneje, čeprav trdi, da namen tega predloga ni bil dokazati kršitev, ki izhajajo iz ravnanja Splošnega sodišča pri analizi prvega in drugega tožbenega predloga, poudarja tudi, da je zavrnitev prvih dveh predlogov mogoče šteti za ponazoritev vseh pravnih težav, navedenih v okviru tretjega tožbenega predloga.
- 290 S temi preudarki pa ni mogoče dokazati, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da L. Jenkinson ni jasno utemeljil odškodninskega zahtevka, vloženega v okviru tega tretjega tožbenega predloga.
- 291 Zato je treba ta pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Peti pritožbeni razlog

Trditve strank

- 292 L. Jenkinson s šestim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno razdelilo stroške postopka na prvi stopnji. L. Jenkinson zlasti meni, da bi morale biti vsaj zaradi nepreglednosti razlogov, na katerih temelji veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas, upravičeno, da ne nosi stroškov postopka na prvi stopnji.
- 293 Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo predlagajo zavrnitev tega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

- 294 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba v primeru, da so bili vsi drugi pritožbeni razlogi zavrjeni, predloge v zvezi z domnevno nepravilnostjo odločitve Splošnega sodišča o stroških zavreči kot nedopustne na podlagi člena 58, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, v skladu s katerim se pritožba ne sme nanašati zgolj na stroške in njihovo višino (sodba z dne 17. decembra 2020, BP/FRA, C-601/19 P, EU:C:2020:1048, točka 101 in navedena sodna praksa).
- 295 Ker L. Jenkinson ni uspel z nobenim od pritožbenih razlogov, navedenih v utemeljitev pritožbe, je treba ta pritožbeni razlog, ki se nanaša na razdelitev stroškov, razglasiti za nedopusten.

- 296 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba, ker nobenemu od pritožbenih razlogov, navedenih v utemeljitev pritožbe, ni bilo ugodeno, pritožbo v celoti zavrni.
- 297 V teh okoliščinah ni treba preučiti ugovorov Sveta, Komisije in ESZD v zvezi z dopustnostjo tožbe na prvi stopnji, navedenih v točki 30 te sodbe.

Stroški

- 298 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 84(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Svet, Komisija, ESZD in misija Eulex Kosovo so predlagali, naj se L. Jenkinsonu naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov v zvezi s to pritožbo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Liam Jenkinson nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije, Evropske komisije, Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) in misije Eulex Kosovo, nastale v okviru te pritožbe.

Podpisi